

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τεύματα σε εἰς φῶς ἔθνῶν
Τὸ εἰνὴ σε εἰς ὠτηρίαν ἕως ἑσχάτος τῆς γῆς.
(ᾠδὴ 1-47)

Ἰδρυτὴς τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. ΧΑΡΙΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2010-2013»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, Θεολ.-φιλόλ., Ἀντιπρόεδρος, Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεὺς, Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας, Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, εκπαιδευτικός, Ἀνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Φώτιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νικόλαος Μεσσαλᾶς, θεολόγος, Ἰωάννης Σταθόπουλος, εκπαιδευτικός, Κωνσταντῖνος Σπίνος

«ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»

«LA LUMIERE DES NATIONS»
EDITION DE L' ASSOCIATION
DE LA MISSION ORTHODOXE «PROTOCLITOS»
68. RUE MIAOULI 26222 PATRAS GRECE

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ὉΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:
Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:
Connections Πολιτισμός καὶ Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ
Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καὶ ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νὰ
ἀποστέλλωνται στὴ διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου
Μισοῦλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737
ἢ νὰ κατατίθενται στοὺς λογαριασμοὺς:

1) ὑπ' ἀριθμ. 32338682 τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς
IBAN: GR50 0120 6190 0000 00032338 682 BIC: EMROG2AA

2) ὑπ' ἀριθμ. 226/296169-58 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς
IBAN: GR8901102260000022629616958 BIC: ETHNGRAA

3) ὑπ' ἀριθμ. 3190101279014 τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς
IBAN: GR34 0430 8340 0031 9010 1279 014 BIC: ABGRR2AA

Στὴν περίπτωσι αὐτὴ οἱ δωρητὲς νὰ μᾶς
ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου
καταθέσεως, πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

3η Τριμηνία 2012, Τεύχος 134

Ἐκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μισοῦλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΟΦΥΛΛΩΝ

1. Ὁ π. Θεολόγος ἱερούργει καὶ προσεύχεται πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς καὶ τοῦ Ἐσταυρωμένου Κυρίου.

Στὸ Κογκό Μπραζαβίλ ὅπου ἔχει ἀνάπτυξει θαυμαστὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο σηκώνει μεγάλο Σταυρὸ ὅπως κάθε γνήσιος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου: «ὀδοιπορίας πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἔθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις» (Β' Κορ. 11,26)

Πιστεύουμε ὅτι ὁ μισόκαλος πού ἐκτοξεύει τὰ βέλη του ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων δὲν θὰ ἐπιτύχει νὰ πλήξει τὸ λαμπρὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο «Φῶς Ἐθνῶν» στὸ Ντολιζὶ μὲ τοὺς χαρούμενους μαθητὲς μπροστὰ του.

Κατασκευάστηκε ἀπὸ συνεργάτες τοῦ Συλλόγου μας στὴν Αὐστραλία καὶ ἀπὸ τὸν «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟ».

Ἰπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ π. Θεολόγου παρέχεται ὑψηλοῦ ἐπιπέδου μόρφωσις στὰ ὄρφανά τοῦ παρακειμένου Ὁρφανοτροφείου καὶ τὰ πτωχὰ παιδιὰ τῆς γύρω περιοχῆς. Τὰ ἔξοδα λειτουργίας τόσο τοῦ Σχολείου ὅσο καὶ τοῦ Ὁρφανοτροφείου καλύπτει μέχρι σήμερα ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

- «ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΝΔΥΕΙΣ, ΠΤΩΧΟΝ ΕΝΔΥΩΝ». (ΙΕΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ) Ἀγγέλου Ἀντωνέλλη 3-4
- ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ Ο ΑΡΧΙΜ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ» (γ' μέρος) † Ἀρχιμ. Χαρίτωνος Πνευματικάκι 5-8
- ΜΙΑ ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ Ν. Σίμου 8-9
- ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΑΡΧΗ. ΑΡΧΙΜ. π.ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ. (1903-1972) Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου 10-13
- ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΝΑΝΚΑ. Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου 14-15
- «ΚΑΡΠΟΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ» 16-23
- ΕΝΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ ΓΟΝΙΜΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΣΤΟ ΚΟΓΚΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ π. ΘΕΟΛΟΓΟΥ Ν. Σίμου 18
- Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΜΙΑΣ ΕΝΟΡΙΑΣ. Ἱερομονάχου Θεολόγου 20-21
- ΤΡΙΑ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΑΛΑΟΥΪ. π. Ἐρμ. Ἰατροῦ 24-25
- ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ. π. Στεφάνου 26-27
- ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΕΡΩΝ ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. 28
- ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ 29-31

«Χριστόν ἐνδύεις, πτωχόν ἐνδύων» (Ἱερός Χρυσόστομος)

Ἀγαπητοί μας ἐν Χριστῷ συνεργάτες καί φίλοι τῆς Ἱεραποστολῆς.

Διατρέχοντας ἤδη τοὺς τελευταίους μῆνες τοῦ 2012 αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καί εὐχαριστιῶν διακατέχουν τὶς καρδιές ὄλων μας, πρὸς τὸν Ἅγιον Θεόν γιὰ τὶς δασιλεῖς εὐλογίες Του στοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργο καί αὐτῆς τῆς χρονιάς.

Παράλληλα νιώθουμε τὴν ἀνάγκη ἰδιαίτερα νὰ συγχαροῦμε καί νὰ ἐπαινέσουμε δίκαια ὄλους τοὺς δωρητές πού γίνονται τὰ ὄργανα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ στοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στὴν Ὁρθόδοξο Πίστι τῶν ἐγγύς καί τῶν μακρὰν ἀδελφῶν μας.

Ὅλους ἐσᾶς πού παρ' ὄλες τὶς δυσάρεστες οικονομικές συνθήκες τῶν ἡμερῶν μας, ἀπὸ Πάτρα, Ἑλλάδα, Ἐξωτερικό στέλνετε τὴν «λογίαν» σας «ὑπὲρ τῶν ἐν ἀνάγκαις καί ποικίλαις θλίψεσιν» εὐρί-

*«ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐπότισατέ με, ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με»
(Ματθ. 25,35).*

Τὸ Ὁρφανοτροφεῖο στοῦ Ντολιζὶ ἀποτελεῖ πρῶτο μέλημα τοῦ π.Θεολόγου. Τὸ σχεδίασε, τὸ ἔκτισε καὶ λειτουργεῖ μὲ δαπάνες τῶν φίλων καὶ δωρητῶν τῆς Ἱεραποστολῆς ἀπὸ τὸν «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟ»

σκομένων ἀδελφῶν μας.

Ἐσᾶς πού **«δὲν ἐπιλανθάνεσθε τῆς εὐπορίας καί κοινωνίας»** ἀφοῦ μὲ **«τοιαύταις θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός»** (Ἐβρ. ιγ' 16).

Ἔτσι χάρις στὶς δικές σας θυσίες στὶς χώρες τῆς Ἱεραποστολῆς οἱ Ὁρθόδοξοι Ἱεραπόστολοι:

* Πασχίζουν ἐν μέσω ποικίλων δυσκολιῶν νὰ μεταδίδουν τὸν Θεῖον Λόγο στοὺς ἀνευαγγελίστους ἀκόμα λαοὺς.

* Ἐπιτελοῦν Ἀποστολικὸ ἔργο κηρύσσοντας καί βαπτίζοντας στοῦ Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

* Συμβάλλουν στὴν κοινωνικὴ πρόοδο καί προκοπὴ τῶν νεοφωτίστων παρέχοντας Ἐκπαίδευσι, Ὑγειονομικὴ περίθαλψι, ἐργασία.

* Παράλληλα μὲ τὸν κατὰ Χριστόν καταρτισμὸ τῶν ἐμψύχων Ναῶν, οἰκοδομοῦν Ναοὺς, Σχολεῖα, Νοσοκομεῖα, Ὁρφανοτροφεῖα κ.λ.π. ἰδρύματα πού ἀποτε-

λοῦν χώρους ὅπου δοξάζεται τό Ὄνομα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ.

Εὐελπιστοῦμε δέ ὅτι καί, κατά τόν κρίσιμο αὐτό καιρό τῶν οικονομικῶν δυσχερειῶν, θά συνεχισθῇ ἀλλά καί θά ἐπαυξηθῇ ἡ «λογία» ὄλων μας ὑπέρ τῶν Ἁγίων ἀδελφῶν μας, κατά τήν προτροπήν τοῦ Κυρίου μας, πού διά τοῦ Ἀγγέλου του διεκήρυξε: «...καί ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καί ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι. Ἴδου ἔρχομαι ταχύ, καί ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔσται αὐτοῦ.» (Ἀποκάλυψις Ἰωάννου 22, 11-12)

Καί ποιός εἶναι ὁ μισθός τοῦ Κυρίου μας; Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σέ λόγο του περί ἐλεημοσύνης ἀναφέρει σχετικά:

«Ἔσω καθημένου σου εἰς τήν οἰκίαν, ἔρχεται ὁ πένης πωλῶν σου τόν Παράδεισον, καί λέγει σοι: Δός, ἄρτον καί λάβε Παράδεισον, ...» «Πλήν

οὐκ ἀναγκάζει σε διδόναι ὁ οὐκ ἔχεις ἀλλ' ἐξ' ὧν ἰσχύεις. Ἀλλά σύ λέγεις μή θέλων ἀγοράσαι τόν Παράδεισον τοῦ Θεοῦ: Οὐκ ἔχω ἄρτον...»

«Δός ἕνα ὄβολόν, δός ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος, δός ὁ θέλεις, δός ὁ ἔχεις. Πάντα ὁ Χριστός δέχεται. Μόνον ἀγόρασε τόν Παράδεισον...». «Οὐ ζητεῖ ὁ Θεός ὄγκον χρημάτων, ἀλλά ψυχὴν ἐλεήμονα καί καρδίαν εὐπροαίρετον». (J.-P. Migne(MPG) τομ.62,σελ.769)

Αὐτά τά χαρίσματα (καρδιά καλοπροαίρετη καί ψυχὴ ἐλεήμονα) εὐχόμεθα νά κοσμοῦν τήν ζωὴν ὄλων μας, ὥστε νά συνεχίζωμε τό ἱεραποστολικό ἔργο πού ἔχει τόσες ἐπιτακτικές ἀνάγκες καί δέν πρέπει νά ἀνακοπῇ ἀπὸ τήν οἰκονομική συγκυρία.

Ἄγγελος Ἀντωνέλλης

Μέσα στό δάσος, στίς παρυφές τοῦ Ἰπφόντο κατοικοῦν οἱ Πυγμαῖοι. Ὁ π.Θεολόγος τοὺς ἀγκάλιασε καί συν-ἔδραμε στίς ἀνάγκες τοὺς ὑλικές καί πνευματικές. Σχεδιάζει τώρα νά κτί-ση δικό τους Ἱ. Ναό, σέ οἰκόπεδο πού ἀγοράστηκε ἀπὸ τόν «Πρωτόκλητο».

«ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ Ο ΑΡΧΙΜ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ».

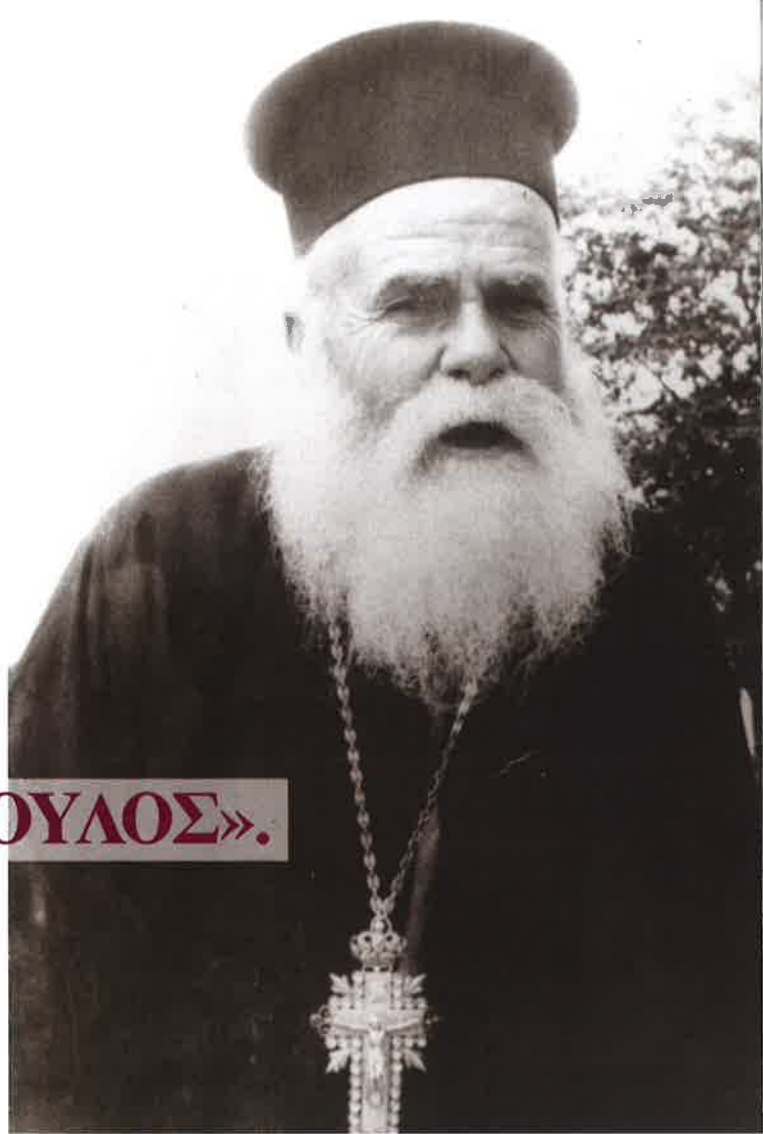
(γ' μέρος)

† Αρχιμ. Χαρίτωνος Πνευματικάκι

ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ

1) Ο π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος ήταν άγνωστος στο Πανελλήνιο. Όλιγοι άνθρωποι τον γνώριζαν και ήξευραν πώς έπηγε στην Αφρική. Ο θάνατός του όμως, ό τοϋτ' αυτό μαρτυρικός, τον έβγαλε στην έπιφάνεια. Έγράφη πώς και άλλοι ίερείς Όρθόδοξοι έπηγαν στην Αφρική και άλλαχοϋ, άλλ' έκαμαν ιεραποστολή εύκαιριακή, γιατί κύριο έργο τους ήταν ή διαποίμανσις τών όμογενών. Ο π. Χρυσόστομος όμως έπηγε μέ κύριο σκοπό τόν εύαγγελισμό τών άνευαγγελίστων· και εύκαιριακώς και μόνον έξυτηρέτησε τό Έλληνικό στοιχείο στην ξένη. Αυτό είναι μία οϋσιώδης διαφορά και προσφορά.

2) Ο π. Χρυσόστομος έξεκίνησε από τήν Ελλάδα δια χωρίς βοήθεια οικονομική, «άτερ βαλαντίου» κυριολεκτικώς. Μά και χωρίς ήθική συμπαράστασι φίλων και γνωστών, χωρίς συστατικά γράμματα. Χωρίς τής Έκκλησίας τήν άρωγή, τοϋ Κράτους τή συνδρομή. Χωρίς βοηθούς και συμπαρασάτας. Μόνος του, χωρίς όργάνωσι. Ποϋ έπήγαινε; Τί θά έκανε; Και

όμως έπηγε και έργάστηκε άκούραστα 13 χρόνια και έπεσε εκεί και έσφράγισε τό έργο του μέ τό αίμα του. Αυτό είναι μέγα! Έξεπέρασε τόν έαυτό του ό π. Χρυσόστομος.

3) Μισός άνθρωπος αυτός, μέ κλονισμένη ύγεια, μέ σαρκίο άσθενικό, ίσχνόφωνος και βραδύγλωσσος, στερημένος έξωτερικών έντυπωσιακών προσόντων, έχρειάζετο άπέραντη τόλμη νά διαθέτη και άλλη τόση αύταπάρνησι γι' αυτό τό παράτολμο τόλμημά του. Τήν είχε και τή διέθεσε. Γι' αυτό «θείω καλυφθείς ό βραδύγλωσσος γνώφω έρρητόρευσε τόν θεογράφον νόμον» μεταξύ τών Μαύρων και έπεβλήθη στην Μαύρη Ήπειρο και άνεδείχθη «ό Παππούς» και ό άγιος τής Αφρικής. Όταν πρό έτών, τό 1965, έπηγε στην Ούγκάντα ή Θεολογική Σχολή τοϋ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης μέ τόν Κοσμήτορά της, τόν τότε κ. Ιερώνυμο Κοτσώνη και Αρχιεπίσκοπο μετέπειτα Αθηνών και πάσης Ελλάδος, σε μία δεξίωσι στην Καμπάλα ένας τής ακολουθίας τής Θε-

ολογικής Σχολής παρατήρησε ότι ο π. Χρυσόστομος ήταν πολύ καταβεβλημένος και εξέφρασε την γνώμη ότι θα έπρεπε να επιστρέψει στην Ελλάδα πιά. Τότε ο Άφρικανός Όρθόδοξος, ταγματάρχης τής Αστυνομίας Ίωνάθαν Σεντεγκέγια, παρεμβαίνων είπε: "Όχι, να μη φύγει ο π. Χρυσόστομος, να μείνει εδώ, να πεθάνει στην χώρα μας, για να έχουμε κι' εμείς ένα άγιο λείψανο, γιατί ο π. Χρυσόστομος είναι άγιος.

4) Ό π. Χρυσόστομος έμεινε διά βίου ελεύθερος και ανώτερος χρημάτων, θέσεων, αξιωμάτων και φιλοσυγγενείας, που αποτελούν πληγήν στο σώμα τής Εκκλησίας μας. Η αγάπη του όλη έξωδεύθη για τους μαύρους άγγέλους του. Προσφορά ήρωική.

5) Άλλ' ό π. Χρυσόστομος έμεινε μόνος στην Άφρική, είναι ένδεχόμενο να παρατηρήσουν μερικοί μέ πνεύμα άρνητικής κριτικής, χωρίς όργανωσι, χωρίς συστηματική δράσι. Τί έκαμε; Ποϋ είναι τό έργο του; Σταγών έν τϋ ώκεανϋ σέ μία άχανή "Ηπειρο, όπου ή Παπική Εκκλησία και οι Προτεστάνται αριθμούν εκατομμύρια όπαδών. Η Όρθοδοξία του π. Χρυσόστομου τί έχει να έπιδείξει; Τήν άπαρχή, τή θυσία. Ό π. Χρυσόστομος έθυσιάσθη εκεί. Έχυσε τό αίμα του. Αυτό έχει να παρουσιάσει. Ό π. Χρυσόστομος ύψωσε τή σημαία τής Όρθοδοξίας στην Μαύρη "Ηπειρο και τήν αφήκε αναπεπταμένη. Υπήρξε μία μόνιμος διαρκής παρουσία τής Όρθοδοξίας ανάμεσα στους ίθαγενείς επί 13 έτη. Ό θάνατος δέν διέκο-

ψε τήν παρουσία του, τήν άπαθανάτισε. Συνεκίνησε και θά συγκινή τίς ψυχές τών Άφρικανών και θά μένει μία φωνή και ένα κίνητρο για τήν Ίεραποστολή τών Έθνών στην Ελλάδα. Αυτό έκαμε.

6) Ό π. Χρυσόστομος δέν είχε, δέν μπόρεσε να άποκτήσει έπιτελείο. Δέν του έχρειάζετο. Γιατί ό π. Χρυσόστομος υπήρξε ένα παγοθραυστικό. Ήταν ό έξερευνητής. Ό πρόδρομος τής Ίεραποστολής τής νεωτέρας Ελλάδος. Αυτός που άνοιξε τό δρόμο στα έπιτελεία και στίς συστηματικές πιά Ίεραποστολές, που θά ακολουθήσουν μία μέρα. Αυτή ήταν ή άποστολή του.

7) Επί πάσι δέ τούτοις ούδέποτε αυτός διεξεδίκησε τοιούτους τίτλους προδρόμου, ήρωος, μάρτυρος, παγοθραυστικού, Ίεραποστόλου. Καί τούτο είναι ή σφραγίδα του έργου του. Ό π. Χρυσόστομος έθεωροϋσε τόν έαυτό του άνάξιο Ίεραπόστολο, καθόλου Ίεραπόστολο· ούδέποτε έθεσε κάτω από τήν υπογραφή του ή στο έπισκεπτήριό του - πού δέν ξεύρω αν είχε - τόν τίτλο αυτόν, του Ίεραποστόλου. Όταν δέ ένα εκκλησιαστικό περιοδικό έδημοσίευσε μία μικρή έπιστολή του και έθεσε κάτωθεν αυτής τήν υπογραφή του μέ τόν τίτλο «Ίεραπόστολος, Ουγκά-ντα Άφρικής», ό π. Χρυσόστομος έθλίβη και διεμαρτυρήθη έντονα: «Καίτοι ή χριστιανική μου αγάπη προς αυτούς (τούς εκδότας δηλ. του περιοδικού) παραμένει άμείωτος, τά χάλασα «kabisa» («σουα-

*Υπαίθρια κατήχησις από τόν άκού-
ραστο Ίεραπόστολο άείμνηστο π.
Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο.*

*Ο π. Χρυσόστομος ανάμεσα
σέ συνεργάτες του Ίεραποστολικού έργου.*

χιλιστί» ή φράσις) δηλ. πέρα γιά πέρα ... Διαμαρτύρομαι καί σέ παρακαλώ νά τό είπης εις όλους τούς φίλους καί γνωστούς ότι αι ύπογραμμισμένα τρείς τελευταία λέξεις: Ίεραπόστολος Ουγκάντα Αφρικής, δέν έγράφησαν από έμέ. Προσετέθησαν κατά κάποιον πλαστογραφικόν τρόπον καί συμπεριελήφθησαν δι' ώρισμένον ιδιοτελή σκοπόν. Πόσοι όμως έκ τών άναγνωστών, ίδίως Κληρικών, θά μέ πήραν καί θά μέ παίρνουν ώς κουφόνουν καί ματαιόδοξον, παρατηρούντες με ύπογραφόμενον ώς Ίεραπόστολον; Καί φυσικά πρέπει νά έσκανδαλίσθησαν καί έναντι του έργου τής Ίεραποστολής. Ουδέποτε ώνόμασα τόν έαυτόν μου Ίεραπόστολο, έκτός άν κάπου ειρωνικώς καί πρός άστεϊσμόν. Πολύ περισσότερο δέν έθεσα ποτέ τήν μεγάλην αύτήν λέξιν κάτω τής πτωχής ύπογραφής μου».

Άκόμη είχε τή συναίσθησι ότι δέν κάμνει τίποτε τό σπουδαίο. Ήγραφε από τήν Κανάνγκα του Κονγκό στίς 12 Μαρτίου 1972: «Όσον διά τό Ίεραποστολικόν έργον δέν θά βρής παρά μίαν πρωταρχικήν προσπάθειαν του γέροντος αυτού, πού δέν μπορεί νά προχωρήση έλλείψει προσώπων, έλλείψει εργατικών χειρών ...»

Τέτοιος ήταν ο άρχιμ. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος, ο πρόδρομος καί πρωτοπόρος, ο άληθινός Ίεραπόστολος, ο ήρωσ καί ο μάρτυς, τό σύμβολο τής αύτοθυσίας στήν νεωτέρα Έλλάδα. Άμποτες νά βρε-

θοϋν μιμηταί καί συνεχισταί του! Οί καιροί ού μενετοί.

Μας κατηγοροϋν πώς είμαστε νεκρά Έκκλησία, γιατί δέν έχομε, λέει, Ίεραποστολή στά Ήθνη στοιχειώδη. Έχουν άδικο; Ός πότε λοιπόν θά μένωμε άδρανείς καί καταφρονημένοι; Ός πότε θά λάμπωμε διά τής άπουσίας μας από τόν στίβο τουτον των άγωνιστών τής διαδόσεως του Εύαγγελίου, από τήν πρώτη αύτή γραμμή του πνευματικού πυρός τής Έκκλησίας μας, τήν Ίεραποστολή στά Ήθνη;

«Προάγουσιν ήμᾶς» οί αίρετικοί. Πάνε μπροστά οί άλλόδοξοι κι' έμεις μένομε πίσω. Ξέρομε μόνο νά καυχώμαστε καί νά κομπάζωμε πώς είμαστε Όρθόδοξοι. Όστόσο ή Έθνική μας Παράδοσις καί στόν τομέα αυτόν είναι πρωτοποριακή. Δέν μας διεγείρει τό γεγονός;

Ο π. Χρυσόστομος έκαμε τήν άπαρχή. Άνοιξε τόν δρόμο. Ήψωσε τή φωνή. Έκάλεσε, παρεκάλεσε, προέτρεψε άπεγνωσμένα: Βοηθήστε, ξεκινήστε, τρέξτε!

Τώρα πιά δέν μπορεί. Έκλεισε τό στόμα του. Άπέθανε! Άλλ' όχι, ή φωνή του δέν πέθανε. Η κραυγή του τώρα έδυνάμωσε. Μέσα από τόν άπέριπτο καί άγνωστο τάφο του, στά βάθη τής Αφρικής, δέν θά πάψη πιό έντονα νά ακούγεται καί νά μας κράζη:

Δυόμισυ δισεκατομμύρια συνάνθρωποι μας δέν έγνώρισαν άκόμη τόν Χριστό! Σέ τούτο συντρέχουν πολλοί λόγοι. Άλλά σέ σᾶς πέφτει ο μεγαλύτερος:

Ίδιαίτερη αγάπη δείχνει ο π.Χρυσόστομος για τὰ παιδιά.

Ἐμείνατε ἀδιάφοροι· δὲν σκοτιστήκατε καθόλου ἂν αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὸ φῶς τὸ ἀληθινό, τὸν Χριστό. Δὲν ἐκάματε τίποτε γιὰ νὰ τὸν γνωρίσουν!

Ἕλληνες καὶ Ἑλληνοπούλες! Ὁρθοδοξοὶ Χριστιανοὶ ἂν εἴστε, μὴν ἀδιαφορήτε ἄλλο! Μὴν κάθεστε ἀναπαυμένοι στὴν Ὁρθοδοξία σας.

Σηκωθῆτε· δώστε ὅ,τι ἔχετε γιὰ τὴν ἐξάπλωση τοῦ Εὐαγγελίου στοὺς ἀνευαγγελίστους ἀδελφούς μας, πού διψοῦν γιὰ τὸν Χριστό.

Ὁρθόδοξοὶ Χριστιανοὶ ἂν εἴστε, ἀποφασίστε!

Χωρὶς ἱεραποστολή σὰ Ἔθνη τί Ἕλληνες καὶ τί Χριστιανοὶ εἴστε;

Μία ἐπιβεβλημένη διόρθωσις

Στὸ ἡμερολόγιο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κεντρῶας Ἀφρικῆς γιὰ τὸ ἔτος 2012, πού εἶναι ἀφιερωμένο στὸν πρωτοπύρο Ἱεραπόστολο π.Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο μὲ τὴν εὐκαιρία συμπληρώσεως 40 χρόνων ἀπὸ τὴν εἰς Κύριον ἐκδημία του, καὶ στὸ κεφάλαιο «Τὰ μετὰ θάνατον» ἀναγράφονται διάφορα μυθεύματα.

Μᾶς ἐνημέρωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κεντρῶας Ἀφρικῆς κ. Νικηφόρος πρὸς τὸν ὁποῖο ἀπευθυνθήκαμε ὅτι ἦταν λάθος καὶ ὀφείλετο σὲ ἀναληθεῖς πληροφορίες.

Δυστυχῶς δὲν ἐγίνε ἡ ἀπαιτούμενη σ' αὐτές τίς περιπτώσεις διασταύρωσις τῶν πληροφοριῶν καὶ δὲν ἐρωτήθηκαν οἱ ἰθαγενεῖς κληρικοὶ πού ἦσαν ἐκεῖ καὶ γινώριζαν τὰ γεγονότα, οὔτε ἄλλος ὑπεύθυνος.

Ζητήσαμε ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη νὰ γίνῃ ἐγγραφή ἀποκατάστασι τῆς ἀληθείας καὶ μᾶς δήλωσε ὅτι θὰ ἀπεκόπτοντο καὶ τὰ συγκεκριμένα

φύλλα τοῦ ἡμερολογίου.

Μέχρι τώρα δὲν εἶδαμε κάποια ἐπίσημη διόρθωσις.

Ἐπειδὴ ὁμως εἶχαν κυκλοφορήσει ἡμερολόγια σὲ ἐλληνικὴ ἔκδοσι, σεβόμενοι τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια γιὰ τὸν γενναῖο Ἱεραπόστολο, παραθέτουμε ἀπόσπασμα κειμένου τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ», τεύχος 8 τοῦ ἔτους 1977, στὸ ὁποῖο ἀναφέρονται τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ ἀπὸ τὸν ἀρθρογράφο πού ἦταν παρῶν στὴν ἐκταφή καὶ ἔχει ἴδιαν ἀντίληψι τῶν πραγμάτων.

« Τό χρέος

Τὴν ἐπομένη 24 Αὐγούστου 1977 ὁ Σεβασμιώτατος κ.Τιμόθεος, ὁ π. Χαρίτων οἱ δύο νεοχειροτονθέντες ἱερεῖς καὶ ὁ διάκονος ἐτέλεσαν τρισάγιο στὸν τάφο τοῦ ἀειμνήστου πατρός Χρυσοστόμου, ἡ ψυχὴ τοῦ ὁποίου θὰ εὐφραϊνόταν στὸν Οὐρανὸ γιὰ τὴν μεγάλη ἀνάπτυξι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κανάνγκα, τὸ ἔργο τῆς ὁποίας αὐτὸς πρῶτος εἶχε ἀρχίσει.

Στὶς 25 Αὐγούστου 1977 τὸ ἱεραποστολικὸ κλιμάκιο κατευόδωσε στὸ ἀεροδρόμιο τὸν Σεβασμιώτατο, πού τόση κατανόησι καὶ συμπάθεια εἶχε δεῖξει σὰ προβλήματα του, γιὰ νὰ συνέχισι τὴν περιοδεία του στὸ βόρειο τμήμα τῆς τεραστίας χώρας τοῦ Ζαῖρ.

Κατασκευὴ τοῦ Νέου Μνημείου τοῦ π. Χρυσοστόμου

Τὸ μικρὸ καὶ κομψὸ μνημεῖο τοῦ π. Χρυσοστόμου εἶχε καταστραφεῖ. Ἔτσι ἀποφασίσθηκε νὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πέτρινο καὶ μεγαλοπρεπέστερο σὲ ἔνδειξι ἀγάπης καὶ εὐγνώμοσύνης στὸν πρωτοπύρο Ἱεραπόστολο.

Στὶς 7 Σεπτεμβρίου 1977, παραμονὴ τοῦ Γενε-

Ὁ ἀπέριπτος τάφος τοῦ π.Χρυσόστομου στὸ κεντρικὸ κοιμητήριο τῆς Κανάνγκα πού ἐπιμελήθηκε ὁ π.Χαρίτων.

σίου τῆς Θεοτόκου, ἀφοῦ διαβάστηκε τρισάγιο ἀπὸ τὸν π. Χαρίτων καὶ τοὺς ἄλλους ἱερεῖς, πραγματοποιήθηκε μὲ εὐλάβεια ἡ ἔκταφή τῶν λειψάνων τοῦ π. Χρυσοστόμου. Τὰ ὅσα τοποθετήθηκαν μέσα σὲ ἓνα γερό ἀπὸ ἀφρικανικὸ ξύλο κιβώτιο καὶ μεταφέρθηκαν στὸ Ναὸ γιὰ νὰ φυλαχθοῦν μέχρις ὅτου τελειώσῃ ἡ κατασκευὴ τοῦ νέου μνημείου. Ὅλα ἔγιναν ἀπλά καὶ ἀθόρυβα. Κανεὶς σχεδὸν δὲν τὸ ἀντελήφθηκε. Τὴν στιγμὴ πού γινόταν ἡ μεταφορὰ δονοῦσαν τὸν ἀέρα ψαλμωδίες τῆς χορωδίας πού ἔκανε μαθήματα στὸ περιστήλιο τοῦ ναοῦ.

Ἔτσι τὴν εἴσοδο τοῦ π. Χρυσοστόμου στὸ ναὸ συνόδευαν ὄχι πένθιμοι ἤχοι ἀλλὰ λειτουργικοὶ ὕμνοι. Ἡ ἀδελφὴ Ὑλγα ἔδειχνε περισσότερο συγκινημένη. Τὰ μάτια τῆς εἶχαν βουρκώσει. Ποιὸς ξέρει τί σκηνές περνοῦσαν στὸ νοῦ τῆς ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού ζοῦσε κοντὰ του καὶ συνέπασχε μὲ τοὺς κόπους καὶ τίς ἀγωνίες τοῦ ἱεραποστολικοῦ του ἔργου. Τοὺς συναισθηματισμοὺς διέκοψε ἡ φωνὴ τοῦ π. Χαρίτων, πού ἀκούστηκε νὰ λέη δυνατὰ, θριαμβευτικά, ἴσως χαρούμενα.

«Πάτερ Χρυσόστομε, εἶσαι στὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου», σάν νὰ ἤθελε νὰ τὸν βεβαιώσῃ γιὰ ὅσα εἶχαν δημιουργηθεῖ στὸν τόπο πού ἐκεῖνος ἐγνώριζε, ἀγάπησε καὶ τέλος θυσιάστηκε. Naί, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῆ εἶχε πετάξει πνευματικὰ ὁ π. Χαρίτων στὸν Οὐράνιο χῶρο ὅπου ὑπάρχει ὁ θρίαμβος . . . καὶ συνομιλοῦσε μὲ τὸν π. Χρυσόστομο. Τότε ἐκεῖνος πού κρατοῦσε στὰ χέρια του τὸ κιβώτιο μὲ τὰ λείψανα τοῦ

γενναίου ἱεραποστόλου, τὸ ἀπόθεσε ἀσυναίσθητα στὰ σκαλοπάτια τοῦ Δεσποτικοῦ θρόνου.

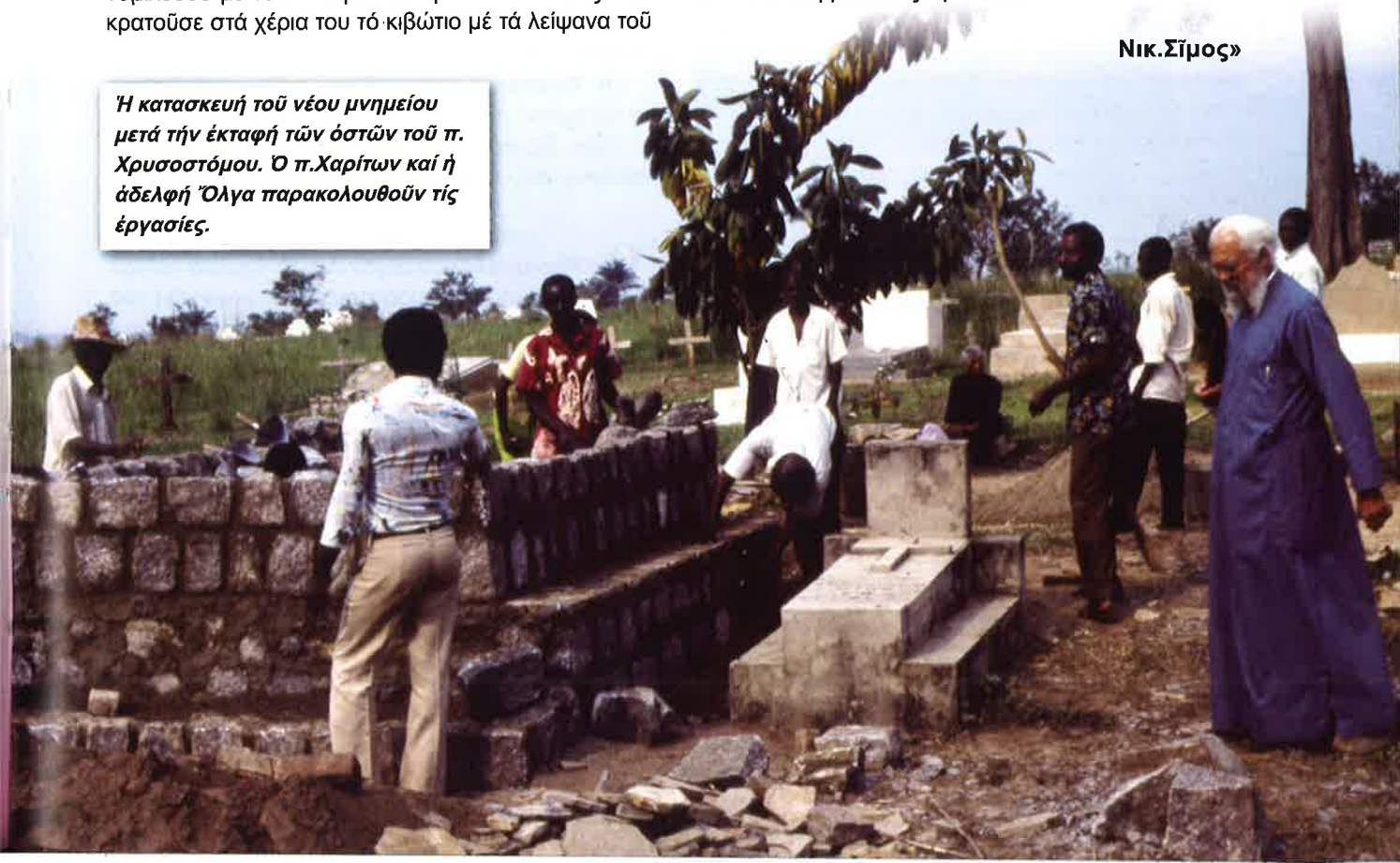
Γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ μνημείου προσφέρθηκαν καὶ δούλεψαν πολλὰ χέρια, ὥστε νὰ τελειώσῃ σὲ δεκαπέντε μέρες. Τὰ οἰκοδομικὰ ὑλικά, πού ἐκεῖ εἶναι δυσεύρετα, προμήθευσε εὐτυχῶς ὁ ὁμογενὴς κ. Διον. Καγκελάρης, πού εἶναι διευθυντὴς μιᾶς μεγάλης τεχνικῆς ἐταιρείας.

Οἱ ἱερεῖς, ὁ διάκονος καὶ ὅλα τὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας βοήθησαν γιὰ νὰ εὐπρεπισθῆ ὁ γύρω χῶρος καὶ νὰ φυτευθοῦν λίγα ἄνθη.

Στὸ Κεντρικὸ Κοιμητήριο τῆς Κανάνγκα, στὴν εἴσοδό του, προβάλλει ἐπιβλητικὸ τὸ μνημεῖο τοῦ π. Χρυσοστόμου. Ἐνα ὠραῖο εἰκονοστάσι ἐπάνω, μέσα στὸ ὁποῖο θὰ τοποθετηθῆ ψηφιδωτὴ εἰκόνα τοῦ Κυρίου, τὸ κάνει νὰ ξεχωρίζει ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα. Σὲ μιὰ τσιμεντένια ἐπιφάνεια μπροστὰ ἔχει γραφεῖ προσωρινὰ μὲ λευκὸ χρῶμα στὴ γαλλικὴ ἢ ἐπιγραφὴ: «Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος ἐγεννήθη στὴν Ἑλλάδα τὸ 1903. Ἐπέθανε ἐδῶ 29-12-1972 ἀναγγέλοντας Χριστόν». Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὁ «Πρωτόκλητος», πού ἀνέλαβε ὅλες τίς δαπάνες, θὰ στείλῃ μαζί μὲ τὴν ψηφιδωτὴ εἰκόνα ἓνα κομμάτι πεντελικὸ μάρμαρο μὲ χρυσομένα γράμματα, ὥστε νὰ μὲνῃ στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου στὸν τάφο τοῦ π. Χρυσοστόμου ἀνεξίτηλος ὁ τρόπος τοῦ θανάτου του: «Ἀπέθανε ἐδῶ ἀναγγέλοντας Χριστόν».

Νικ. Σίμος»

Ἡ κατασκευὴ τοῦ νέου μνημείου μετὰ τὴν ἔκταφή τῶν ὀστέων τοῦ π. Χρυσοστόμου. Ὁ π. Χαρίτων καὶ ἡ ἀδελφὴ Ὑλγα παρακολουθοῦν τίς ἐργασίες.

Τέλος και αρχή

Αρχιμ. π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος
(1903-1972)

(Αναμνήσεις-έμπειρίες από τήν ζωή και πολιτεία τοῦ Ἄνδρός)

Αγαπητέ κ. Σίμο,

Διαβάζοντας τό τεῦχος τοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» (132) καί μάλιστα ὅσα ἀρχίσατε νά ἀναδημοσιεύετε ἀπό τό πόνημα τοῦ σεβαστοῦ Ἱεραποστόλου π.Χαρίτωνος Πνευματικάκι ἐν σχέσει πρός τόν προηγηθέντα αὐτοῦ π.Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο, μέ ἀφορμή τήν συμπλήρωσιν 40 χρόνων ἀπό τήν ἐκδήμια τοῦ δευτέρου, παίρνω τήν ἀφορμή νά σημειώσω κάποια στοιχεῖα, ἀντλώντας ἀπό τήν μνήμη καί προσωπική μου πείρα ἀφ' ἑνός καί ἀφ' ἑτέρου ἀπό τήν ἀλληλογραφία του, τῶν τελευταίων δυόμισυ μηνῶν τῆς διακονίας του εἰς Kananga τοῦ Congo.

Ἦμουν ἀπό τά πλησιέστερά του παιδιά καί ἐξομολογούμην στόν Γέροντα π.Χρυσόστομο στά 11-13 χρόνια «στήν ἀκριτική καί μαγευτική Ἔδεσσα», ὅπως γράφει ὁ π.Χαρίτων. Καί μάλιστα προσέφερα μικροῦπηρεσίες στό Γραφεῖο τῆς Ἱ.Μητροπόλεως Ἐδέσσης καί Πέλλης ἐπί τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου κυροῦ Παντελεήμονος Παπαγεωργίου (τοῦ κατόπιν Θεσσαλονίκης), ὅταν ὁ π.Χρυσόστομος ἦταν «ἄμεσος» καί ἔμπιστος βοηθός καί Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος, Πρωτοσύγκελος καί τό δεξι χέρι σ' ὅλα τά διοικητικά καί πνευματικά» (* τά ἐντός εἰσαγωγικῶν εἶναι ἀπ' ὅσα γράφει στό πόνημά του ὁ π.Χαρίτων Πνευματικάκις) τοῦ Μητροπολίτου Παντελεήμονος, πρῖν ὁ π.Χαρίτων ἐγκατασταθῆ ὡς Ἱεροδιάκονος-Ἱεροκλήρυς τῆς Ἱ.Μητροπόλεως εἰς Ἔδεσσαν (1943).

Ἡ εὐσεβής μητέρα μου προσεφέρετο καί τακτοποιοῦσε τά ρούχα τοῦ π.Χρυσόστομου καί ἐξομολογεῖτο εἰς Ἐκεῖνον, καθώς καί ὅλη ἡ οἰκογένειά μου· ἔτσι, ὅπως ἦτο ἐπόμενο, εἶχε ἀναπτυχθῆ ἰδιαίτερος πνευματικός οἰκογενειακός σύνδεσμος μετά τοῦ Γέροντος, ὅσο καιρό διακονοῦσε εἰς Ἔδεσσαν.

Εἶναι πολύ ἐπιτυχεῖς οἱ χαρακτηρισμοί τοῦ π.Χαρίτωνος ὅτι ὁ π. Χρυσόστομος «ἦταν πολύξερος καί πολύπειρος». Ὅτι «τό μυαλό του ἔκοβε καί γεννοῦσε». Ὅτι «ἡ ἐμπειρογνωμοσύνη του ἐπέξετεινετο καί σέ ζητήματα πρακτικῆς καί τεχνικῆς φύσεως».

Καί «μέ ὅ,τι καταπιάνετο, τό ἔφερε εἰς πέρας· (ἦταν) σωστός πολυτεχνῆς, πού λέμε».

Πόσες φορές τόν εὑρίσκα νά παλεύη μέ ἠλεκτρικές συσκευές, ἐγκαταστάσεις ἠλεκτρικῶν καμινέτων καί σομπῶν, παρασκευή ραδιοφώνου, βιβλιοδεσία κλπ.

Πόσες φορές τόν εὑρίσκα νά καταγίνεται μέ τήν κηπουρική καί νά προσπορίζεται τίς ἀπαραίτητες ντομάτες, μελιτζάνες, μπάμιες, λαχανικά καί ἄλλα. Ἦ νά πειραματίζεται μέ ἐμβολιασμούς δένδρων, κάκτων κλπ. Πολλές φορές μέ πινέλλα στό χέρι καί χρωματισμούς γιά εὐπρέπεια χώρων στόν Μητροπολιτικό Ναό ἢ τό Γραφεῖο.

Ἦμουν παρών, ὅταν τόν Σεπτέμβρη τοῦ 1944 οἱ Γερμανοί ἔκαψαν τήν συνοικία Βαρῶσι καί ἐκαίγετο τό κελλί του.

-π. Χρυσόστομε, προλαβαίνουμε νά γλυτώσουμε τά πράγματά σας.

-Ὅχι, ἄς καοῦν καί δικά μας, ὅπως τῶν ἄλλων γειτόνων μας· ἦταν ἡ ἀπάντησίς του.

Ὁ π.Χαρίτων κάμνει λόγον στό πονημάτιό του γιά τόν «πόθο τοῦ π.Χρυσόστομου νά μορφωθῆ μιά πού δέν μπόρεσε νά προχωρήσῃ στά γράμματα» (στόν καιρό του) καί ἔμαθε τά στοιχειώδη σέ ἡλικία, κοντά 23 ἐτῶν, ὡς «κατ' οἶκον διδασθεῖς».

Σχετικῶς μοῦ διηγεῖτο ὅτι, ὅταν ἔβωσκε τά πρόβατα τοῦ πατέρα του, ὅποιο χαρτί κι' ἄν εὑρίσκε, ἄς ἦταν καί μέ ἀκαθαρσίες λερωμένο, φθάνει νά εἶχε γράμματα, τό ἔπαιρνε καί ἐννοοῦσε νά τό διαβάσῃ.

Ἀκόμη, γράφει ὁ π.Χαρίτων, ὅτι ὁ Γέροντας «κατεγίνετο καί μέ μία ξένη γλῶσσα: τήν Γαλλική». Σωστό. Καί ὄχι μόνον. Ἐγώ ἀπό τόν π.Χρυσόστομο ἔμαθα πολλές λατινικές φράσεις. Τίς σημειῶνα καί τίς ἀπεστήθιζα σάν ἄσκησι, σάν μάθημα.

“Έμαθα νά χειρίζωμαι γραφομηχανή. Continendal. Δέν λησμονῶ τό ἐξῆς περιστατικό: Θά ἤμουν 16 ἐτῶν. Πέρασα ἕνα ἀπόγευμα ἀπό τήν αὐλή τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Δέν ὑπῆρχε κίνησις. Κάθησα γιά λίγο.

Κάπου εἶχα βρῆ, δέν θυμᾶμαι ποῦ καί πῶς, μιά ἐφημερίδα τουρκική· «κιόρογλου» (χιουμοριστική) καί τήν κρατοῦσα διπλωμένη, γιατί δέν ἤθελα κανεῖς νά μάθη ὅτι ἤξερα καί μιλοῦσα Τουρκικά. Νόμιζα ὅτι προσβάλλω τήν ἑλληνικότητά μου. Καί ὅταν ὁ Κυβερνήτης Ἰωάννης Μεταξᾶς ἐπέβαλε νά πληρώνη 40 δραχμές ἐκεῖνος πού θά ἠκούετο νά μιλά ξένη γλῶσσα στήν ἀγορά (τουρκικά, βουλγαρικά, ρουμανικά...) χάρηκα τόσο πολὺ!

Λοιπὸν τήν εἶχα διπλωμένη καλά τήν Τούρκικη ἐφημερίδα γιά νά μὴ φαίνεται καί νά τήν διαβάσω, ὅταν θά ἤμουνα μόνος, γιά νά ἐλέγξω πόσα ξέρω καί πόσα ἀγνωῶ ἀπὸ τήν γλῶσσα αὐτή, πού γνώριζαν καί μιλοῦσαν οἱ πρόσφυγες τοῦ 1922 γονεῖς μου καί ἡ γιαγιά μου καί εἶχαμε μάθει κάμποσα ἀπὸ ἐκείνους κι' ἐμεῖς τὰ παιδιὰ τους.

Πέρασε ἀπὸ μπροστά μου ὁ π.Χρυσόστομος. Τοῦ ἀσπάστηκα τό χέρι. Καθίσαμε δίπλα-δίπλα σ' ἕνα χτιστό «καναπέ». Βλέπει τὰ χέρια μου καί μέ ἐρωτᾷ:

-Τί εἶναι αὐτό;

-Γιά διάβασέ μου αὐτό τό κομμάτι.

Τί θά πῆ αὐτή ἡ λέξις;

Πῶς κάνει στόν πληθυντικό;

Καί αὐτή ἡ λέξις;

-Εἶναι ρῆμα.

-Τί σημαίνει;

Πῶς κάνει στόν παρατατικό;

Πῶς κάνει στόν μέλλοντα;

$\frac{3}{4}$ τῆς ὥρας ἔδινα ἐξηγήσεις-ἐξετάσεις!

Νά πῶς μαθαίνει κανεῖς ξένη γλῶσσα, εἶπα μέσα μου.

Στά χρόνια τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς, στήν ἐνορία τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, συνεφημέρευε μέ τόν π.Χρυσόστομο ἕνας εὐσεβῆς, εὐλαβῆς ἱερεὺς· ὁ π.Παναγιώτης Καρατάσιος, πού ἐσέβετο τόν π.Χρυσόστομο καί εἶχαν οἱ δύο τους ἀριστη συνεργασία.

Ἄς ἦταν χρόνια πείνας. Ἄς λέγαμε τό ψωμί-ψωμάκι. Ἄς ἦταν ὁ παπά-Παναγιώτης οἰκογενειάρχης πολύτεκνος. Ἀπὸ τὰ πρόσφορα πού πρόσφεραν οἱ πιστοί, οἱ καλοὶ κληρικοὶ ξεχώριζαν τὰ τῆς ἐλεημοσύνης τους.

-Ἐλα, Γιώργο, (ἔτσι μέ ὠνόμαζαν)· ξέρεις τοὺς πτωχοὺς τῆς συνοικίας, ὅπου μένεις;

Ἀγωνίζεται ὁ π.Χρυσόστομος καί καρτερίζει στελέχη γιά τήν ὀργάνωσι τῆς Ἐκκλησίας.

-Τούς ξέρω. Έκείνους τουλάχιστον πού φαίνονται.

Πάρε αυτό τό σακουλι και τό βραδάκι μοίρασε τα τά πρόσφορα.

Εύλογημένοι κληρικοί, πού μάς παιδαγωγούσαν!

Στό σχετικό πονημάτιό του ό π.Χαρίτων Πνευματικάκις ώς έξής περιγράφει τόν π.Χρυσόστομο: «Ήταν ένας άνθρωπος κοντού αναστήματος. Ή φύσις τόν είχε στερήσει παρουσιαστικού, μά και άλλων έξωτερικών χαρισμάτων. Ήταν ένας άνθρωπος άπλοϊκός, ταπεινός, πού όταν μιλούσε, μάλλον άπωθούσε παρά είλκυε...»

«Όσοι όμως είχαν τό εύτύχημα νά τόν πλησιάσουν και νά συνδεθούν μαζί του, έβλεπαν έναν άλλον άνθρωπο. Ταπεινόν, πρᾶο, καλοκάγαθο, μειλίχιο, βαθύνουν...»

Ναί· άκριβώς έτσι ήταν.

Πάνω από 100 παιδιά (άγόρια και κορίτσια), από ηλικίας 12 έτών και μεγαλύτερα (μέχρι φοιητές) είχαμε τό εύτύχημα νά τόν πλησιάσουμε και νά συνδεθούμε μαζί του και άπολαμβάναμε τόν γλυκό γέροντα, τόν πρᾶο, τόν καλοκάγαθο, τόν σοφό.

Τά άγόρια ήμασταν κάπου 45, πού λιγότερο ή περισσότερο συχνάζαμε στό έντευκτήριό μας, πού ήταν, νά πούμε, παράρτημα ενός περιφήμου, αρχαίου ναού (τελευταία φάνηκε αυτό μέ τήν άναπαλαίωσί του) κάτω από τήν σκιά μιᾶς θεόρατης φλαμουριάς, πού μοσχοβολούσε νυφούλα στόν καιρό τής άνθοφορίας της και ήταν πολύ γραφική τόν χειμώνα χιονισμένη, μέ τήν καμπάνα σέ ψηλό κλαδί της.

Είχε τό πρόγραμμα του τό έντευκτήριο: ώρες άναγνωστηρίου και ώρα ψυχαγωγίας. Ό Ήροκλήρυκας π.Χαρίτων Πνευματικάκις, ό καθηγητής μας, έξώπλισε μία βιβλιοθήκη μέ πάνω από 100 βιβλία (Άγία Γραφή, παιδικά διηγήματα, «Ή μίμησις του Χριστού», διηγήματα Ίουλίου Βέρν, ιστορικά, άγιογραφικά, ... καθώς και έπιτραπέζια παιχνίδια). Στήν καθορισμένη ώρα, ένα στρογγυλό ρολόγιο κατακόκκινο, τό θυμάμαι, μάς τό είχε προμηθεύσει ό π.Χρυσόστομος, μάς προγοούσε μέ τό δυνατό ξυπνητήρι του και όλοι κλείναμε τά βιβλία και πιάναμε τά παιχνίδια. Πολλές φορές, όταν τελείωνε και τό πρόγραμμα αυτό, και πριν φύγουμε για τά σπίτια μας, παίζαμε «κρυφτόμπικο» στά χαλάσματα, τά έρείπια τής καμένης από τούς Γερμανούς συνοικίας Βαρῶσι.

Μιά γωνιά του έντευκτηρίου κρατούσε και ό καλός παππούς μας, ό π.Χρυσόστομος, άλλοτε διαβάζοντας κι' εκείνος κάτι κι άλλοτε ... παίζοντας σκάκι ή κάτι τέτοιο μαζί μας. Πώς νοιώθαμε στή σκιά του!

Από κείνη τή συντροφιά άναδείχτηκαν κληρικοί (τρεις επίσκοποι), δύο στρατηγοί (ό ένας ύπαρχηγός Γ.Ε.Σ.-Γενικό Έπιτελείο Στρατού), τρεις καθηγηταί Πανεπιστημίου, έπιστήμονες, βιομήχανοι, καθηγηταί, διδάσκαλοι και έντιμοι βιοπαλαιστές. Όσοι έπιζούν, διατηρούν τήν παλαιά τους ζεστή φιλία και γλυκές άναμνήσεις.

Ήταν χειμωνιάτικη μέρα. Τά χιόνια δέν είχαν λυώσει. Βρισκόμουν στό έργαστήρι συγγενούς μου ξυλογλύπτου. Μπαίνει ένας έφηβος 16άρης.

Τόν γνώριζα. Δέν μίλησα. Ζητούσε από τόν συγγενή μου έργασία. Ό καλλιτέχνης δέν γνώριζε τόν νέο. Τόν άκουσε, αλλά δέν του ύποσχέθηκε. Άνέβαλε για λίγες μέρες τήν άπάντησί του.

Όταν άπομακρύνθηκε ό νέος, ή γυναίκα του γλύπτου, πού ήταν κι' αυτή στό έργαστήρι του, έκφραστηκε:

-Τί έκανε λέει; Αυτόν θά πάρης στήν δουλειά; Άλήτης! Ξέρεις ότι τόν απέβαλαν άπ' τό Γυμνάσιο λόγω κακής διαγωγής;...

-Δέν γνώριζα, βρέ γυναίκα. Έξ' άλλου δέν τόν προσέλαβα κι' όλα!

Αυτός λοιπόν ό νέος μάς κοροΐδευε στό Γυμνάσιο και μάς είρωνευόταν πού πηγαίναμε στό Κατηχητικό.

Κάποτε μπήκε και στό έξομολογητήρι για νά έμπαίξη τόν έξομολογητή. Νά έχη νά λή άνέκδοτα στους άλλους για νά γελάνε. Άλλά βρήκε μπροστά του τόν... π.Χρυσόστομο!

Βγήκε άλλος νέος! Άλλαξε ζωή. Μεταμορφώθηκε. Δέν τόν άναγνωρίζαμε! Προστέθηκε στήν συντροφία μας. Ό Σύλλογος τών Καθηγητών ένημερώθηκε για τήν άλλαγή. Συνήλθε πάλιν. Άναθεώρησε τήν προηγούμενη άπόφασί του. Ό νέος επανήλθε στό Γυμνάσιο. Τό τελείωσε. Πήγε στήν Άμερική· στή Βοστώνη. Έσπούδασε Θεολογία. Έγινε ό αιδεσιμολογιώτατος πατήρ Γεώργιος Λόγγος! Τέτοια έκανε μ'αυτό πού ήτανε ό π.Χρυσόστομος.

Στό ψαλτήρι τής ένορίας μου πήγαινα πριν γνωρίσω τόν Γέροντα. Πριν εκείνος έλθη στήν Έδεσσα. Ήταν ή άγωγή τών γονέων μου. Από μικρός, πολύ

μικρός! Αφού δέν ἔφτανα νά βλέπω στό ἀναλόγιο τά βιβλία καί σηκωνόμουν στά δάχτυλα τῶν ποδιῶν μου γιά νά φτάσω στό κάτω μέρος τοῦ βιβλίου.

Μέ ἄλλον τέτοιο πιτσιρικό εἶχαμε συμφωνήσει ἐγώ νά κρατῶ τό ἴσο λέγοντας «νά α α α» κι' ἐκεῖνος λέγοντας «νό ο ο ο». Δέν τό βάζαμε κάτω!

Στα 9 μου ἄρχισα νά μαθαίνω τό ΠΑ ΒΟΥ ΓΑ ἀπό ἕνα ἱερομόναχο πού τόν καλοῦσε ὁ πατέρας μου στό σπίτι μας. Καί εἶπα στον αἰ-Δημήτρη τόν 1ο Ἀπόστολο μπροστά στον ἔνθρονο Δεσπότη Κωνσταντίου.

Στά 10 μου μάθαινα προσόμοια καί ἄλλα ἀπλά ἀπό μοναχοῦς τοῦ μοναστηριοῦ τό μεσημέρι.

Στά 11 τολμοῦσα, ἐν ἀπουσία ψαλτῶν, κάτι νά ψέλνω, νά βγάξῃ ὁ παπάς τόν ἔσπερινό.

Φαίνεται ὅτι τόν π.Χρυσόστομο τόν ἱκανοποιοῦσα στους ἔσπερινούς πού ἔκαμνε. Ἦμασταν ἐκεῖνος κι' ἐγώ. Ἦσως καί κανένας ἄλλος.

Κάποτε συνέβη τοῦτο, πού μέ ξάφνιασε:

Ἦταν κάποιος πού τόν ἔλεγαν Γιάννη. Ἦρθε ἀπό κάποιο χωριό ζητώντας ἐργασία. Τοῦ ἔφτιαξαν μιὰ κλούβα στόν γυναικωνίτη τοῦ Ναοῦ (1X2 μέτρα) καί

ἔκανε τόν κανδηλανάπτη.

Κάποτε τοῦ πέρασε ἀπ' τό μυαλό τοῦ Γιάννη ὅτι μπορούσε νά γίνῃ καί ψάλτης. Κι ἄς ἦταν φάλτσος μέ αὐτοπεποιθησι!

Ἦσες φορές ἔμεινε χωρίς δουλειά τσαμπούναγε ἀτελείωτα ΠΑ-ΒΟΥ-ΓΑ. Τάχα καί νά πιστεῦε ὅτι τὰ κατάφερνε; Ἦλλα ἔλεγε, ἀλλοῦ πατοῦσε, »...!

Σ' ἕνα Ἑσπερινό λοιπόν μετά τὰ «εἰρηνικά» τοῦ π.Χρυσοστόμου ἄρχισα νά ψάλλω μέ τήν παιδική φωνή μου τό «Κύριε ἐκέκραξα». Καταφθάνει ὁ συμπαθής Γιάννης καί παίρνει τήν συνέχεια· «κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου».

Σταματάει τό θυμιάσιμα ὁ π.Χρυσόστομος καί τοῦ βάζει κάτι φωνές τοῦ Γιάννη...

-Μά ἄστο τό παιδί, εὐλογημένε, ἦρθες νά τά χαλάσης...

Δέν τόν εἶδα ἄλλοτε ἔτσι ἐνοχλημένο τόν πάντοτε πρᾶον γέροντα!

Θά συνεχίσουμε.

†Ο Πενταπόλεως Ἰγνάτιος

Στήν βιβλιοθήκη οἱ μαθητές μελετοῦν καί μορφώνονται παροτρυνόμενοι πρὸς τοῦτο ἀπό τόν φιλομαθῆ π.Χρυσόστομο.

Μαθητές του Κατηχητικού Σχολείου στην Κανάγκκα ύψωνουν με ευλάβεια και χαρά τις εικόνες που τους προσφέρθηκαν. Από την μικρή ηλικία μαθαίνουν τον Θείο Λόγο και την Αγάπη που διδάσκει η Αληθής Πίστις.

Στιγμιότυπα από την ζωή των πιστών στην Κανάγκκα

Πίστευε, έμπιστεύτηκε, δικαιώθηκε πανηγυρικά!

Ἡ κυρία εἶχε σοβαρό, σοβαρότατο πρόβλημα. Αναζητοῦσε ἄνθρωπο γιὰ μία ἀνάλογη λύση, καθοδήγησι. Σκέφθηκε ἐκεῖνον τόν κληρικό. Ὑπεύθυνο πρόσωπο ἦταν. Τό ἔβλεπε· εἶχε καί τέτοια φήμη γενικώτερα.

-Πάτερ, εἶμαι ἔγκυος· μέ πολύ δύσκολη ἐγκυμοσύνη. Ἐπισκέφθηκα γιὰ πέμπτη φορά τόν γιατρό. Ἐκεῖνος εἶναι κατηγορηματικός: «Ἡ τό θυσιάζετε τό παιδί ἢ κινδυνεύετε μαζί του.» Τό δίλημμά μου εἶναι τρομερό. Ὁ σύζυγός μου μοῦ λέγει: «ἐγώ θέλω τή γυναίκα μου. Παιδιά κι ἄλλοτε θά κάνω. Κι' ἂν δέν ἀποκτήσω, θά ζήσω μέ τή γυναίκα μου.»

Ὁ πνευματικός σκέφθηκε.

-Κυρία, πιστεύετε στόν Θεό;

-Ναί, πάτερ, καί τόν πιστεύω καί φοβοῦμαι τήν κρίσι του.

-Ἐ, λοιπόν, ὁ Θεός τά ξέρει ὅλα καί τά μπορεῖ ὅλα.

Οἱ μητέρες εἶναι γιὰ νά δίδουν ζωή καί ὄχι θάνατο. Θυσιάζονται γιὰ τά παιδιά τους, δέν τά θυσιάζουν.

Ἡ ἀπάντησίς μου εἶναι: κάμετε τόν σταυρό σας καί ἐμπιστευθῆτε τόν Θεό. Ἄλλως προτιμήστε μάλλον νά πεθάνετε, παρά νά θυσιάζετε τά παιδιά σας.

Σύντομος ὁ διάλογος, ἀλλά σαφής. Ἡ κυρία

έπρεπε να αποφασίσει.

Ο κληρικός είχε προγραμματίσει και έφυγε για την Εύρωπη. Σπούδαζε εκεί. Έπέστρεψε μετά από οκτώ μήνες.

Κυριακή. Ήταν ιεουργός σ' ένα Ναό.

-«Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε!» και άρχισε να κοινωνή τους προσερχομένους να κοινωνήσουν πιστούς.

Προσηλθε και μία κυρία να κοινωνήση το μικρό της. Ένα μωρό... στρομπουλό, όμορφο, χαριτωμένο!..

Διασταυρώθηκαν τα βλέμματα του ιερέως και της μαμάς. «Κάπου την είδα αυτή την κυρία· κι' ώσπου να θυμηθώ ο λειτουργός, ή κυρία με νόημα του τό θύμισε: «είναι εκείνο το μωρό».

Θεέ μου! Η κυρία βαστούσε στην αγκαλιά της τον καρπό της πίστεώς της, το έπαθλο της εμπιστοσύνης της στον Θεό και της υπακοής της στη συμβουλή του κληρικού που τώρα το κοινωνούσε.

Από μία εξομολόγηση.

Απ' όσα μπορούν να δημοσιεύονται.

Στην Kananga του Congo.

Ο εξομολόγος ήταν κουρασμένος. Απόψε (Μεγάλη Τετάρτη) ή «ουρά» των πιστών ήταν μεγάλη. Και ή ώρα περασμένη· νύχτωσε.

Ο εύσυνειδητος λειτουργός άκουγε την τελευταία έξαγόρευσι. Ήταν μία αφρικάνα μικρομαμά, που είχε μαζί της και την κορούλα της. Δέν πείραζε. Τί καταλάβαινε το μικρό; Φαινόταν κάπου τριών ετών. Ήσυχο το μωρό. Καθόταν ακίνητο και παρατηρούσε με όρθανοίχτα, έκστατικά τά ματάκια του· κούκλα ζωντανή!

Γονάτισε ή μαμά. Διάβασε την συγχωρητική εύχή ο πνευματικός. Άσπάστηκε το πετραχήλι ή γυναίκα με εulάβεια. Πήρε το παιδί από τό χέρι και κίνησε να φύγη.

Τό παιδί δέν δεχόταν ν' ακολουθήση τή μαμά του. Τό τράβηξε εκείνη. Άρνιόταν επίμονα ή μικρή, σβαρνίζοταν, άρχισε να κλαίη.

Πρόβλημα. Αϊνιγμα.

-Άφήστε το κυρία. Άφήστε το και θά δούμε γιατί κλαίει, παρενέβη ο ιερέας.

Βγήκε έξω ή μαμά. Ξέμεινε στό εξομολογητήρι ή μικρή. Ήσύχασε. Τήν κοίταξε ήρεμα, στοργικά, άμίλητα ο πνευματικός. Τί να ήθελε άραγε τό παιδάκι;! Παρατηρούσε και ή μικρή τον κληρικό. Μυστηριώδης κοινωνία βλεμμάτων.

Σέ λίγο σηκώνει τό μικρό δακτυλάκι του τό παιδί.

Δείχνει τό πετραχήλι και έπειτα τό κεφαλάκι του.

Κατάλαβε ο πνευματικός. Βάζει τό πετραχήλι του στό κεφαλάκι του παιδιοϋ. Είπε κάποια εύχή. Δυό λόγια. Και τελείωσε μέ τή λέξι «Άμήν».

-Άμήν άπαντάει και τό μικρό. Εϋθύς άρπάζει τό κάτω άκρο του πετραχλιοϋ, τό σφίγγει μέ πάθος στό προσωπάκι του· τό ασπάζεται, ξαναλέει «Άμήν» δυνατώτερα, γυρίζει πρός τήν πόρτα και πετάγεται τρεχάτο.

Άπορεί και θαυμάζει ο κληρικός μέ τά καμώματα του παιδιοϋ. Ρίχνει μία ματιά έξω από τήν άνοιχτή πόρτα. Η μαμά ύποδεχόταν τό χαρούμενο κοριτσάκι της, τό πήρε στην άγκαλιά της και φύγανε μαζί βιαστικά για τό σπίτι τους.

«Μέγας είσαι, Κύριε!» Έρμηνεύστε τό περιστατικό! Μοϋ τό διηγήθηκε ο κληρικός.

Βρέ, τά εύλογημένα!

Ο πάτερ Χ. βιαζόταν να περάση τό passage, κάπου 12 μέτρα, από τήν πόρτα του μαντρότοιχου των Σχολείων Lumiere des Nations τής Kananga μέχρι τήν άπέναντι πόρτα του μαντρότοιχου τής Έραπτοστολής και να προλάβη να πάη στό άεροδρόμιο· θά ταξίδευε για τήν Kinshasa. Και πότε, πώς πρόλαβαν και του έφραξαν τον δρόμο δύο, τρία,... πέντε παιδιά 13-14 ετών.

-Πάτερ, πάτερ, θέλουμε εικονίσες.

-Τώρα δέν έχω· βιάζομαι· άλλη φορά.

-Όχι, πάτερ, από μία τουλάχιστον.

-Σας είπα δέν έχω, κι έκανε να τά προσπεράση.

-Πάτερ, δώστε μας σταουρούλκια κι έκαναν στενώτερο τον κλοιό. Δέν ξέρετε ότι είμαστε παιδιά στην ήλικία τής τρέλας κι ο διάβολος μάς πειράζει;

-Σας είπα· δέν έχω και βιάζομαι να ταξιδέψω.

Άπό τό μέσα τής αύλης άκούστηκε ή φωνή τής ιεραπόστολου: «πάτερ, βιαστήτε, θά χάσετε τό άεροπλάνο».

-Οϋτε εύλογία δέν έχετε τουλάχιστον, πάτερ;

-Εϋλογία να σας δώσω μέ τήν καρδιά μου.

Έσκυψαν μονομιās τά κεφάλια τους οί «βιαστές». Έκαμε τό σχήμα ο κληρικός.

-Πάτερ, σε μένα καλύτερα τήν εύλογία, έχω περισσότερη άνάγκη μέ τίς τρέλες που κάνω. (Ποιός τό είπε;)

-Άσπάστηκαν σεβαστικά τό χέρι του παπα ή, ίσα που να πής «τρία», εξαφανίστηκαν οί μικροί άπαιτητές. Άνοιξε ο δρόμος. Έπιτάχυνε ο κληρικός. Βρέ, τά εύλογημένα!..

†Ο Πενταπόλεως Ίγνάτιος

«Καρποί τοῦ Πνεύματος»

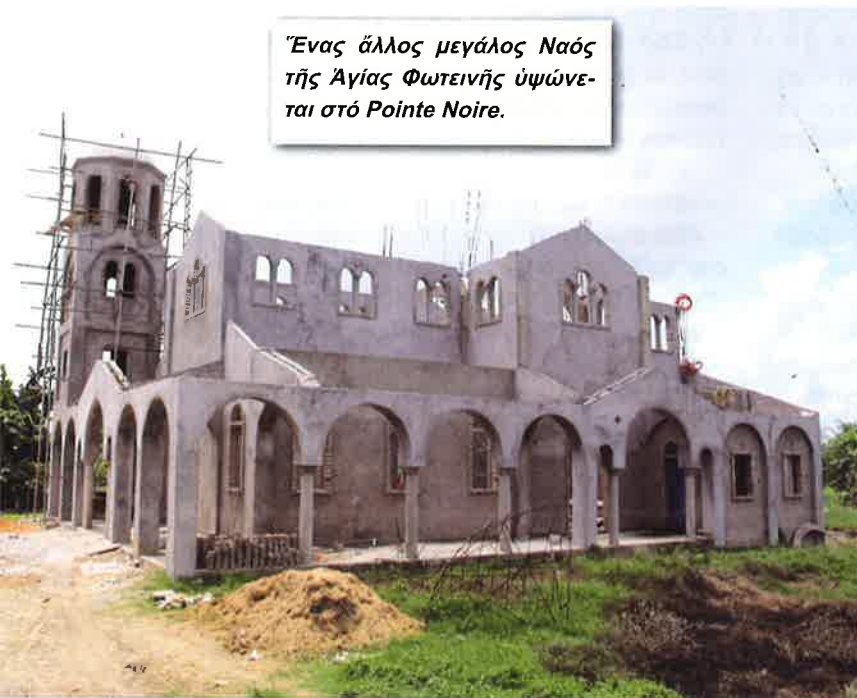
Ὁ π.Θεολόγος δόθηκε ψυχὴ τε καὶ σώματι στὴν διακονία τῶν ἱθαγενῶν ἀδελφῶν μας ὑπακούοντας στὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου μας «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ Ἔθνη». Ὁ Θεὸς εὐλόγησε τὴς προσπάθειές του καὶ ἰδοὺ οἱ καρποὶ τοῦ Πνεύματος:

Ὁ ἐντυπωσιακὸς καθεδρικός Ναός τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στό Pointe Noire σχεδιάστηκε ἀπὸ τὸν π.Θεολόγο καὶ βαίνει πρὸς ὀλοκλήρωσι.

Τὴ φτωχογειτονιά τοῦ Pointe Noire μέ τὴς λαμαρινοκαλύβες ὁμορφυνε ὁ Ναός τῆς Ἀναλήψεως.

Ἕνας ἄλλος μεγάλος Ναός τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς ὑψώνεται στό Pointe Noire.

Στό *Pointe Noire*

Τό έσωτερικό τής αίθουσής πού χρησιμποιείται ώς Ναός στό προαύλειο του άναγειρόμενου Ιεροϋ Ναοϋ του Αγίου Δημητρίου στό *Pointe Noire*. Έκτίσθηκε άπό τόν π.Θεολόγο επί ήμερών Σεβ. Μητροπολίτου Κεντρώας Αφρικής καί νϋν Πενταπόλεως κ. Ίγνατίου, ό όποίος καί έκάλυψε τήν δαπάνη.

Προστίθενται καί νέοι πιστοί στό πλήρωμα τής Έκκλησίας διά του Αγίου Βαπτίσματος.

Η Ιεραποστολική κατοικία καί ό Ραδιοφωνικός Σταθμός τής Έπισκοπής.

Άπομεις άπό τόν Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου τής αίθουσής- προσωρινοϋ Ναοϋ.

ΕΝΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ ΓΟΝΙΜΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΣΤΟ ΚΟΓΚΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ π. ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Ο Ίεραποστολικός Σύλλογος «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» από το έτος 2004 που ο π. Θεολόγος ξεκίνησε από τό Άγιο Όρος και πήγε στην Αφρική, υπακούοντας στην πρόσκληση του τότε Μητροπολίτου Κεντρίας Αφρικής κ. Ίγνατίου και νύν Πεντα- πόλεως, συμπαρίσταται ήθικά και οικονομικά στην επίτελεσι του έργου του, έχοντας απόλυτη έμπιστοσύνη στην αξιοσύνη και τίς αρετές του, όπως και πολλοί φίλοι του από την Ελλάδα και τό έξωτερικό.

Ο π. Θεολόγος υπό την σοφή καθοδήγησι του Σεβασμιωτάτου κ. Ίγνατίου που τον ενίσχυε ακόμη και οικονομικά αλλά και ως Πατριαρχικός Έπίτροπος τής νεοσύστατης Έπισκοπής Κογκό Μπραζαβίλ-Γκαμπόν από τον Οκτώβριο του 2010 κατάφερε νά έδραιώσει την Όρθοδοξία στην περιοχή μέ σημαντική αύξησι τών πιστών οι οποίοι έπειτα από συστηματική κατήχησι προσέρχονται στό Άγιο Βάπτισμα, λατρεύουν τον Άληθινό Θεό και μετέχουν τών Ίερών Μυστηρίων τής Έκκλησίας μας.

Άκόμη έκτισε Ίερούς Ναούς, Μοναστήρι, Όρφανοτροφείο, Σχολείο, ενώ σέ εξέλιξι εύρίσκεται ή κατασκευή Νοσοκομείου και άλλων έργων που κοσμοούν την Έπισκοπή.

Όργάνωσε κατά τον καλύτερο τρόπο τίς ένορίες που

δημιουργήθηκαν οι οποίες αναπτύσσουν πολλές δραστηριότητες για την πρόοδο και προκοπή του ποιμνίου.

Έπίσης επέξετεινε την Ίεραποστολική προσπάθεια βόρεια τής χώρας στις πόλεις Λουίνγκι και Ίπφόντο και διέδωσε την Όρθοδοξία στους συμπαθείς Πυγμαίους πολλούς από τους οποίους έβάπτισε στον ποταμό Ούμπάγγκι.

Μέ τον π. Θεολόγο συνδεόμεθα από την εποχή που είμαστε μαζί μαθητές στις ομάδες και την Κατάσκηνησι κοντά στον άειμνηστο π. Χαρίτωνα Πνευματικάκι Ιεροκήρυκα τότε τής Ίεράς Μητροπολεως Πατρών και μετέπειτα φλογερό Ίεραπόστολο στην Αφρική του οποίου τό σπουδαίο έργο, οι άγωνες και οι θυσίες για τον εύαγγελισμό τών μακράν του Χριστού αδελφών μας, έγιναν για μās όδοδείκτες και καθώρισαν την μετέπειτα ζωή μας.

Είναι λοιπόν εύλογο νά επιδεικνύωμε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την πορεία του και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι έχουμε χρηματοδοτήσει σχεδόν όλα τά εικονιζόμενα έντυπωσιακά έργα, είτε προτρέποντας συνεργάτες μας νά τά αναλάβουν, είτε καλύπτοντας έξ ολοκλήρου τίς δαπάνες ανέγερσεως και λειτουργίας ή συμπληρώνοντας τά έλλείποντα.

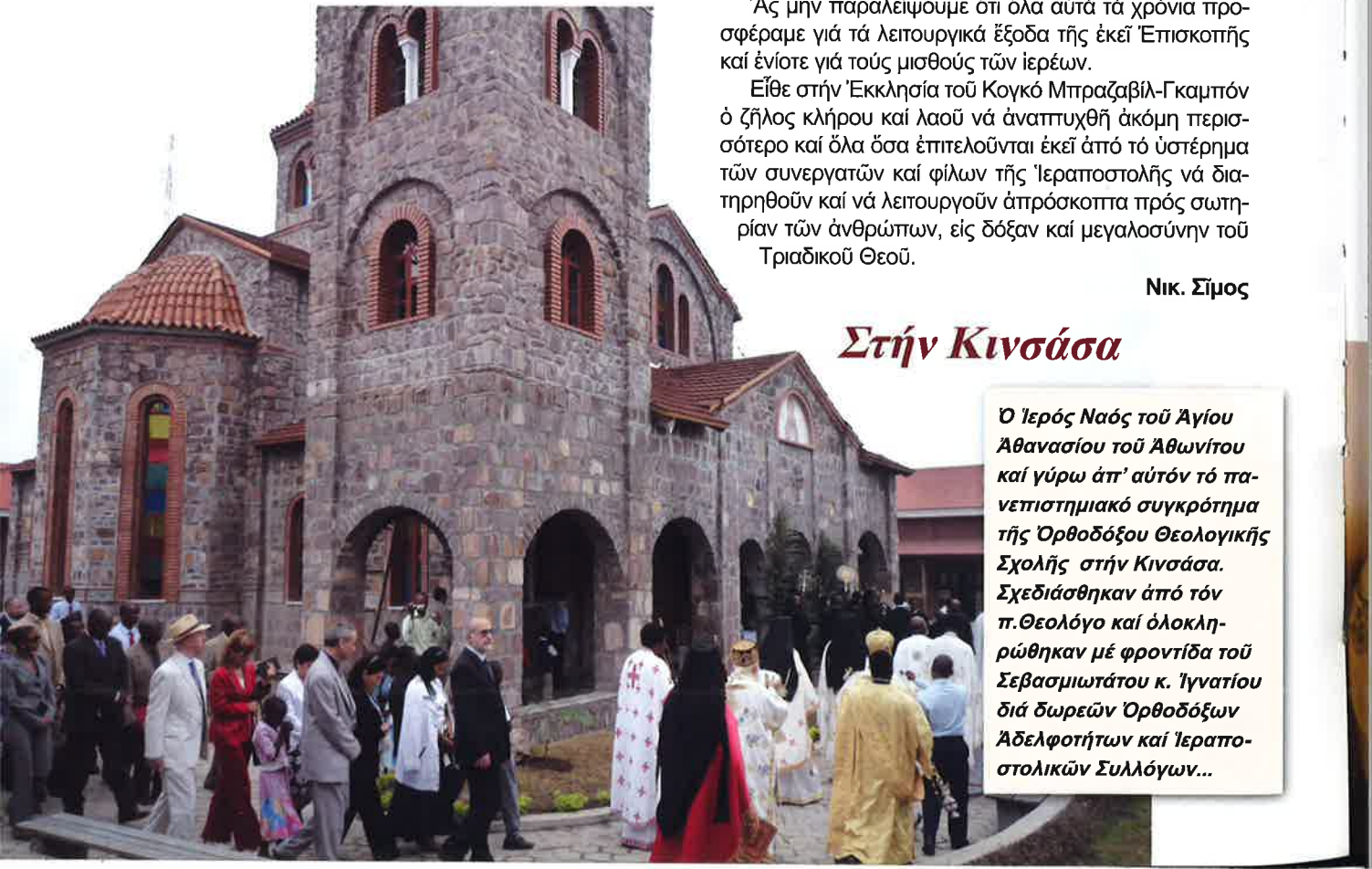
Άς μήν παραλείψουμε ότι όλα αυτά τά χρόνια προσφέραμε για τά λειτουργικά έξοδα τής εκεί Έπισκοπής και ένιστε για τους μισθούς τών ιερέων.

Είθε στην Έκκλησία του Κογκό Μπραζαβίλ-Γκαμπόν ό ζήλος κλήρου και λαού νά αναπτυχθί ακόμη περισσότερο και όλα όσα έπιτελούνται εκεί από τό ύστέρημα τών συνεργατών και φίλων τής Ίεραποστολής νά διατηρηθούν και νά λειτουργούν άπρόσκοπτα προς σωτηρίαν τών ανθρώπων, εις δόξαν και μεγαλοσύνην του Τριαδικού Θεού.

Νικ. Σίμος

Στήν Κινσάσα

Ο Ίερός Ναός του Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου και γύρω άπ' αυτόν τό πανεπιστημιακό συγκρότημα τής Όρθοδόξου Θεολογικής Σχολής στην Κινσάσα. Σχεδιάσθηκαν από τον π. Θεολόγο και ολοκληρώθηκαν μέ φροντίδα του Σεβασμιωτάτου κ. Ίγνατίου διά δωρεών Όρθοδόξων Αδελφοτήτων και Ίεραποστολικών Συλλόγων...

Στό ΝΚΑΥΙ

Ο οκταγωνικός Ίερός Ναός τής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και Κοιμήσεως τής Θεοτόκου στο ΝΚΑΥΙ. Άλλο ένα κομψοτέχνημα του π. Θεολόγου για τήν λατρεία του Θεού.

Τό έσωτερικό του Ί.Ναού.

Ο συνεργάτης του π. Θεολόγου κ. Δημήτριος Καραμάτσος, μέ μάστερ Θρησκευολογίας διδάσκει μουσικά στους Αφρικανούς νέους.

Ἡ Γέννησις μιᾶς Ἐνορίας

«Οὐαί δέ μοί ἐστιν ἔάν μὴ εὐαγγελίζωμαι» (Α΄ Κορ. 9, 16).

Στὴν ἱεραποστολική μας Ἐπισκοπή συναντοῦμε πολλοὺς κατηχουμένους προερχόμενους ἀπὸ τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς. Ἔρχονται σέ μᾶς, ἀφοῦ ἀναζητήσουν τὴν ἀλήθεια στὸ δόγμα καὶ στὴν Παράδοσι καὶ βροῦν τὶς ἱστορικές ρίζες τῆς Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ μακαριστὸς πατὴρ Παΐσιος μοῦ ἔλεγε κάποτε ὅτι προϋπόθεσι, γιὰ νὰ γίνῃ ἕνας δυτικός σωστός ὁρθόδοξος, εἶναι τὸ νὰ ἔχῃ ὑπάρξει καλὸς καθολικός. Αναφέρομαι στὸν Μηνᾶ, ἕναν ζηλωτὴ πιστὸ μας, τριάντα ἐνὸς ἐτῶν.

Τὸν συνάντησα στὸν Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως στὴ Brazzaville. Βοηθοῦσε στὸ ψαλτήρι. Ζήτησε νὰ μιλήσουμε καὶ μοῦ γνώρισε τὴν κλῆσι, τὴν πορεία, τὸν ζῆλο καὶ τὴν κατὰ Θεὸν προκοπή του. Ἡ ἱστορία του ἦταν μιὰ δροσιά ἐλπίδας μέσα στὴν θλίψι πού μᾶς προκαλοῦν ἡ ἔνδεια καὶ οἱ ὑπερβολικές δυσκολίες.

Στὰ δεκαοχτῶ του χρόνια γλυκάθηκε ἡ ψυχὴ του διαβάζοντας τὶς «Περιπέτειες ἐνὸς προσκυνητοῦ». Κατόπιν στὸ ἱερατικὸ σεμινάριο τῶν Καθολικῶν, ὅπου φοιτοῦσε, εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ βρῆ καὶ νὰ μελετήσῃ στὴν βιβλιοθήκη τους ἀρκετὰ βιβλία ὁρθοδόξου θεολογίας. Προοριζόμενος γιὰ χειροτονία καθοδηγοῦσε μιὰ μεγάλη «χαρισματική» ὁμάδα Καθολικῶν πιστῶν, πού προσεύχονταν γιὰ τοὺς ἀρρώστους. Ὁ πνευματικὸς του, ὁ πατὴρ Αἴμε, ἕνας Γάλλος ἱερέας, τοῦ εἶχε δώσει τὴν εὐλογία του καὶ τὸν καθοδηγοῦσε στὴν ἀναζήτησι τῆς Ὁρθοδοξίας. Παράλληλα εἶχε πλησιάσει καὶ ἐκατηχεῖτο ἀπὸ τὸν ἐφημέριον τῆς ἐνορίας μας στὴν Brazzaville. Στὰ εἰκοσιεπτὰ του βαπτίστηκε ὁρθόδοξος. Ὁ πρῶν πνευματικὸς του τοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν μεταστροφή του καὶ τὴν αἰτία τῆς στούς πιστοὺς, μετὰ τὴν κυριακάτικη λειτουργία, στὴν πολυπληθέστατη

παλιὰ ἐνορία του. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ τεθῆ σέ ἀργία μέχρι σήμερα ὁ «ἀγαπητός» πατὴρ Αἴμε ἀπὸ τὸν καθολικὸ ἀρχιεπίσκοπο.

Ὁ πειραστὴς δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἀφήσῃ τὸν Μηνᾶ ἤσυχο. Δέχθηκε τὰ βέλη καὶ τῶν παλαιῶν συνεργατῶν του ἀλλὰ καὶ τῶν δικῶν μας πιστῶν, πού ἡ καχυποψία τοὺς ἔδιωχνε τὴν ἀγάπη τους, παρά τὴν ὑποστήριξι καὶ τὴν καθοδήγησι τοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἐφημερίου.

Ἀναγκάστηκε ἔτσι νὰ κλείνεταί προσευχόμενος στὸ δωμάτιό του γιὰ ἕνα χρόνο περίπου. Ἐκεῖ ἄρχισαν νὰ προσέρχονται πολλοὶ ἀπὸ τοὺς παλαιούς συντρόφους του καὶ διάφοροι ἄλλοι, πού διψοῦσαν γιὰ προσευχή, θέλοντας ἐπίσης νὰ γνωρίσουν τὴν Ὁρθοδοξία, πού ὁ ἄνθρωπος τοὺς εὐαγγελιζόταν τώρα. Ὅλοι αὐτοὶ συμμετεῖχαν καθ' ὁμάδες σέ ἕνα πρόγραμμα ἀκολουθιῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ εὐαγγελισμοῦ τῶν συμπολιτῶν τους. Ὁ Μηνᾶς τὸ πρῶτῃ ἀνελλιπῶς παρακολουθοῦσε τὸν Ὁρθρο ἢ τὴν Θεία Λειτουργία στὴν ἐνορία μας καὶ τὸ ἀπόγευμα τὶς Παρακλήσεις ἢ τοὺς Χαιρετισμούς στὸ σπίτι-παρεκκλήσι, ἀφιερωμένο στὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Σ' αὐτὴν τὴν προσευχὴ τὸν συνόδευαν παλαιοὶ του φίλοι καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς, ὁ Σέργιος, πού ἦταν παραπληγικός, θεραπεύθηκε ἀπὸ τὴν Παναγία θαυματουργικά μετὰ ἀπὸ κοινὴ προσευχὴ. Αὐτὸς παραχώρησε τὸ σπίτι του, στὴ συνοικία Basonggo, σέ ἔνδειξη εὐγνωμοσύνης, γιὰ νὰ μείνῃ ὁ Μηνᾶς καὶ νὰ συναθροίζωνται οἱ πιστοὶ γιὰ προσευχὴ.

Μία φορὰ τὴν ἐβδομάδα στὴν Παράκλησι μνημονεύονταν μόνο τὰ ὄνόματα ἀσθενῶν «τοῦ Κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημειῶν» (Μάρκ. 16, 20). Ἔτσι, σ' αὐτὰ τὰ δύο χρόνια κατὰ τὶς Παρακλήσεις, εἶδαν μιὰ νεαρὴ κοπέλα, τὴν Daria, νὰ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸ Aids, πού διαπιστωμένα

τήν είχε προσβάλει, τήν Divine νά ξαναβρίσκη τήν ἀκοή καί τήν λαλιά της, τόν Christ, πού είχε χάσει τήν ὄρασί του, νά μπορῆ νά διακρίνη τώρα μέχρι τά δέκα μέτρα, τόν Sosthene, πού είχε πέσει σέ κῶμα, νά ξαναβρίσκη τήν ὑγεία του καί τόν Hilarion νά ἐρχεται στή ζωή μετά ἀπό δώδεκα χρόνια στειρότητας τῶν γονιῶν του.

Στό παρεκκλήσι τους κατά ἐποχές, μέ διαδεχόμενες ὁμάδες, διατηροῦν ἀκοίμητη τήν προσευχή. Ὁ ὀρθόδοξος ἐφημέριος τελεῖ ἐκεῖ κάθε Πέμπτη τήν Παράκλησι, ἐνῶ προετοιμάζει γιά τήν βάπτισι περί τούς εἴκοσι κατηχομένους.

Τήν πολυάνθρωπη αὐτή ἐνορία τῶν κατηχομένων τοῦ Μηνᾶ θέλησα κι ἐγώ νά ἐπισκεφθῶ. Πῆγα κοντά τους μαζί μέ τόν ἱερέα μας τήν Πέμπτη 7 Ἰουνίου. Βρῆκα συγκεντρωμένα ἑκατό περίπου ἄτομα στριμωγμένα μέσα στό «παρεκκλήσι» καί ἔξω στήν μικρή αὐλή. Κάναμε Ἁγιασμό, τούς Χαιρετισμούς καί μιᾶ ὁμιλία κατηχήσεως γιά τίς ἱερές εἰκόνες. Ὅλα μέ τάξι, εὐλάβεια καί κατάνυξι, σέ δύσκολες ὁμως συνθήκες καί μέ ἀφόρητη ζέστη. Ὅπως ἔμαθα οἱ κατηχομένοι ἐναλλάσσονται κάθε μέρα καί ἔτσι ὁ ἀριθμός τους εἶναι πολύ μεγαλύτερος ἀπό αὐτόν πού γινώρισα.

Τόν Μηνᾶ τόν κάλεσα στό δεκάημερο σεμινάριο τῶν νέων στελεχῶν τῶν ἐνοριῶν μας, πού ὀργανώθηκε στό τέλος Ἰουλίου στό Dolisie, μέ θέμα τήν Κατήχησι. Ἐκεῖ τοῦ ἔδωσα τήν εὐκαιρία νά μᾶς ἐκθέσῃ ἐξομολογητικά τήν πορεία του πρὸς τήν Ὀρθοδοξία, τήν τακτική πού ἀκολουθεῖ στήν κατήχησι καί τήν ὀργανωσι αὐτῆς τῆς δυναμικῆς νέας «ἐνορίας» μας.

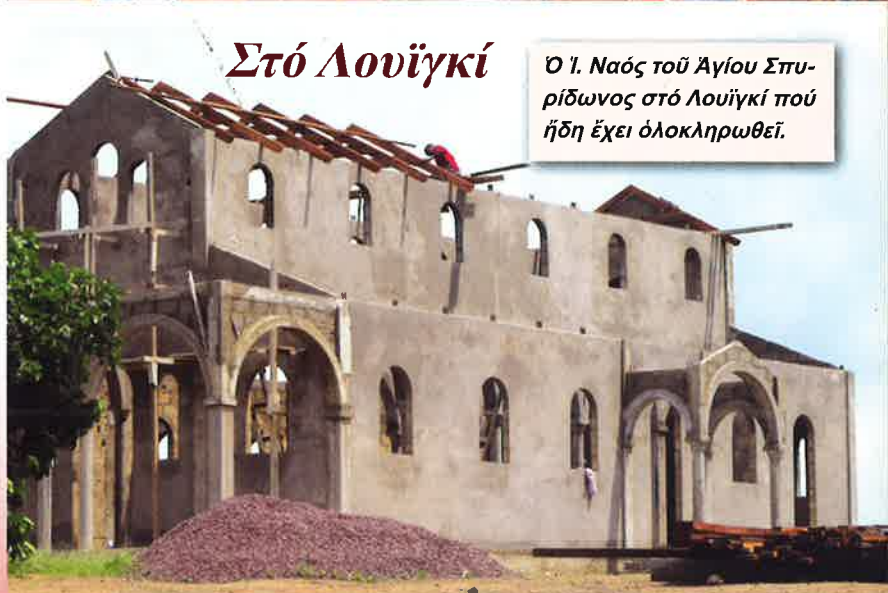
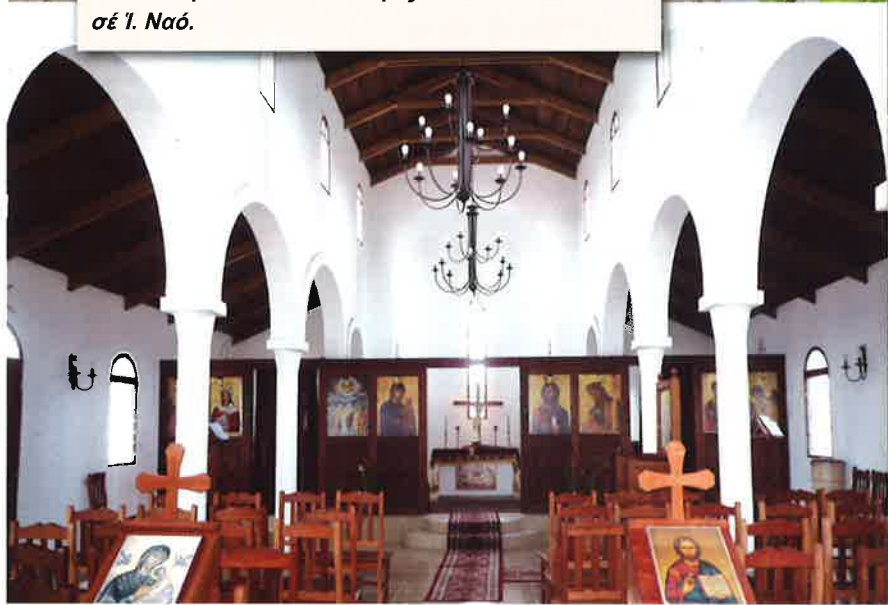
Ἄς δοξάσουμε τόν Κύριο, πού καλεῖ τούς θεριστές στόν ἀγρό Του, ἐκεῖ πού ὁ σπόρος «ἔπεσεν εἰς τήν γῆν τήν ἀγαθὴν καί ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα» (Λουκ. 8, 8).

**Ἱερομόναχος Θεολόγος
Αὔγουστος 2012**

Στή Μπραζαβίλ

Ὁ Ἱερός Ναός τῆς Αναστάσεως στή Μπραζαβίλ καί τό ἐσωτερικό του. Τό οἰκῆμα παραχωρήθηκε ἀπὸ τό Κράτος στήν Ἐκκλησία. Παλαιότερα στέγαζε Μασονική Στοά. Ὁ π. Θεολόγος τό ἀνακατασκεύασε σέ Ἱ. Ναό.

Στό Λουϊγκί

Ὁ Ἱ. Ναός τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος στό Λουϊγκί πού ἤδη ἔχει ὀλοκληρωθεῖ.

Στό Ντολιζί

Ο Ίερός Ναός τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, κέντρο τῆς πνευματικῆς ζωῆς στό Ντολιζί.

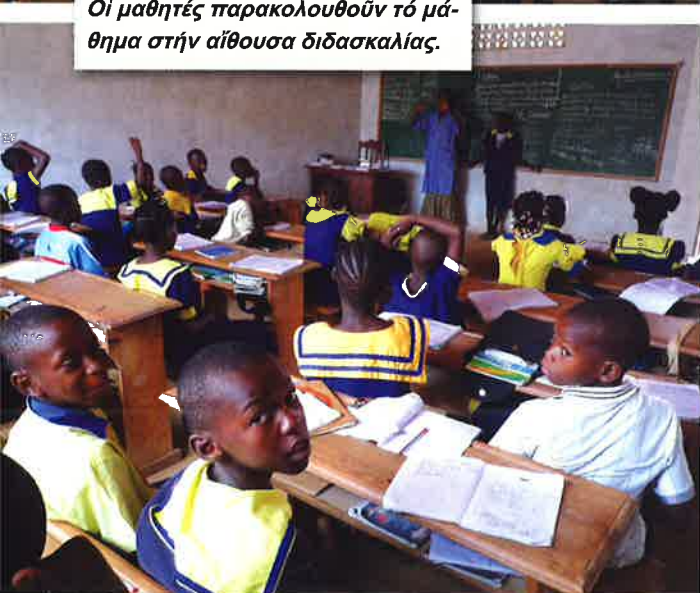
Τά ὄρφανά σέ στιγμές ξεγνοιασιάς μέσα στό ἴδρυμα-σπίτι τους πού ἡ ἀγάπη τῶν φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς καί ἡ στοργή τοῦ π. Θεολόγου τοῦς προσφέρει.

Τό Ὁρφανοτροφεῖο πλάι στόν Ναό τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, καταφύγιο τῶν ὀρφανῶν.

Οἱ μαθητές παρακολουθοῦν τό μάθημα στήν αἴθουσα διδασκαλίας.

Στούς χώρους τοῦ Ὁρφανοτροφείου κάθε καλοκαίρι γίνονται συνάξεις νεολαίας καί ὁ π. Θεολόγος δίνει κατευθύνσεις στοῦς νέους πού ἀποτελοῦν τήν ἐλπίδα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Στόν όμορφο χώρο τής λίμνης κτίζεται ή 1. Μονή του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου με δωρεά συνεργάτιδος από τήν Αμερική. Στόχος του π. Θεολόγου είναι νά άποτελή τόν πνευματικό πνεύμονα τής Έπισκοπής.

Ένα πηγάδι πού άνοιξε γιά νά δροσίζη τους πιστούς στό χώρο του Όρφανοτροφείου.

Μία μικρή βιοτεχνία παραγωγής πλήνθων γιά τά οίκοδομικά έργα τής Ίεραποστολής.

*Ο Ἱερός Ναός τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας
ἱεραποστολικό κέντρο στό Μαλάουϊ
ὅπου ἐργάζεται ταπεινά ὁ π. Ἐρμόλα-
ος Ἱατροῦ.*

ΤΡΙΑ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΟ ΜΑΛΑΟΥΙ

Ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Σᾶς γράφω ἀπό τήν Ἱεραποστολή τοῦ Μαλάουϊ γιά μία ἀκόμη φορά νά σᾶς εὐχαριστήσω γιά τήν πολύτιμη συμπαράστασί σας.

Γνωρίζουμε ὅτι προσεύχεσθε γιά μᾶς καί γι' αὐτό ὁ Θεός μᾶς ἐνισχύει διά τῶν δικῶν σας εὐχῶν νά προχωρήω, ἔστω καί μέ μικρά βηματάκια ἡ Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολή ἐδῶ στό Μαλάουϊ, στήν τριτοκοσμική αὐτή χώρα.

Ἐδῶ ὅπως γνωρίζετε, ἡ φτώχεια δέν ἔχει τέλος, ἡ ἀνέχεια εἶναι ἀπελπιστική καί γενικά ὁ κόσμος συνεχίζει νά ὑποφέρει σέ ὅλους τοὺς τομεῖς.

Μέσα σ' αὐτήν τήν κατάστασι ἡ Ὁρθόδοξος πα-

ρουσία ὑπάρχει καί δίνει ὁμολογία, ὅπου καί ὅταν χρειασθεῖ.

Ὁ περασμένος μῆνας ἔφερε πολλά δῶρα στήν Ἱεραποστολή μας ἀφού μαζί μέ τήν εὐλογημένη ἐπίσκεψι τοῦ Ἐπισκόπου μας ἦρθαν καί ἄλλες εὐλογίες πού ἔσπρωξαν τήν Ἱεραποστολή μας, ἕνα βῆμα πιο μπροστά...

Τό πρῶτο εὐλογημένο γεγονός εἶναι ὅτι μέ τήν δύναμι τοῦ Θεοῦ καταφέραμε νά στείλουμε στήν Ἱερατική Σχολή τῆς Κένυας τρεῖς ἰθαγενεῖς ἱεροσπουδαστές. Ὁ Γρηγόρης, ὁ Συμεών, καί ὁ Κωνσταντῖνος θά φοιτήσουν ἐκεῖ γιά τρία συνεχόμενα ἔτη καί θά μπορέσουν μετά νά ἔρθουν καλά καταρτισμένοι καί νά προσφέρουν τίς υπηρεσίες τους στό Μαλάουϊ.

Ἡ θεολογική κατάρτισι τῶν ὑποψηφίων κληρικῶν εἶναι μία ἀπό τίς μεγαλύτερες προτεραιότητες μας γιά νά μπορέσουν οἱ μελλοντικοί κληρικοί νά διδάξουν σωστά καί ἀνόθευτα τήν Ὁρθόδοξο Πίστι στους συντοπίτες τους.

Τό δεύτερο θαυμαστό καί εὐλογημένο γεγονός εἶναι οἱ δύο χειροτονίες πού ἐτέλεσε ὁ Ἐπίσκοπος μας, τῶν διακόνων Ἀντωνίου καί Ἰεζεκιήλ εἰς πρεσβυτέρους.

Ὁ διάκονος Ἀντώνιος, ἐδῶ καί 5 χρόνια ἔχει δεῖξει θαυμαστό ζῆλο, ἔχει ἰδρύσει μία καταπληκτική

*Μερικά Ἀφρικανόπουλα στό χώρο τοῦ Ναοῦ πού θά ὠρμάσουν
μέ τοὺς ἀγῶνες τοῦ πατρὸς Ἐρμολάου καί τίς προσευχές ὄλων.*

Έγκαίνια Σχολείου στο Παλόμπε του Μαλάουϊ.

ένορία στόν Ναό τῶν Ἀρχαγγέλων στό Παλόμπε καί πρόσφατα ἐπιμελήθηκε καί τήν ἴδρυσι σχολείου σ' ἐκείνη τήν περιοχή.

Ὁ διάκονος Ἰεζεκιήλ, σπουδάσε στήν Σχολή τοῦ Πατριαρχείου στήν Ἀλεξάνδρεια καί ὅταν ἐπέστρεψε ἀπό αὐτήν μέ πολύ καλές ἐπιδόσεις καί βαθμούς, χειροτονήθηκε καί τώρα διακονεῖ τήν Ἐκκλησία καί ὡς ἱερέας καί ὡς μεταφραστής πού μεταφράζει τά ὀρθόδοξα φυλλάδια ἀπό τά ἀγγλικά στά τσιτσέουα.

Τό τρίτο θαυμαστό γεγονός, πραγματικά μᾶς ἐνίσχυσε διότι βλέπουμε τήν παρουσία καί τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ συνεχῶς κοντά μας, παρόλη φυσικά τήν ἀμαρτωλότητά μας. Καί ὁ Πανάγαθος Θεός γνωρίζουμε ὅτι ἐπιτελεῖ τά θαυμαστά σημεῖα του γιά νά τονώση στήν Ὁρθόδοξο Πίστι τούς νεοφωτιστούς τῆς Ἐκκλησίας Του, πού πραγματικά τό ἔχουν πολύ ἀνάγκη, ζώντας μέσα σ' ἓνα περιβάλλον ἀπό ἀθέους, μουσουλμάνους καί αἰρετικούς.

Ἔτσι λοιπόν πρῖν δύο χρόνια στήν Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολύτριας ὁ καθηγητής καί οἱ ἐνορίτες εἶχαν ζυπνήσει τά μεσάνυχτα, μετὰ ἀπό τήν πρώτη Θ. Λειτουργία πού ἔγινε ἐκεῖ καί εἶχαν ἀκούσει ἀγγελικές φωνές νά

ψάλλουν μέσα στό Ναό χωρίς νά βλέπουν κανένα.

Ἀπό τήν μία μπορεῖ ὡς ἄνθρωποι νά βουλιάζουμε ἀπό τίς ἀμαρτίες, μά ὁ Πανάγαθος Θεός καί στοργικός Θεός-Πατέρας μας, μᾶς κρατάει ἀπό τό χέρι, μᾶς ὁδηγεῖ καί ἐνισχύει στήν Πίστι καί στήν Σωτηρία.

Αὐτά θά θέλαμε ἀγαπητοί μου ἀδελφοί νά καθεύσουμε σήμερα στήν ἀγάπη σας, ἔτσι ὥστε ὅλοι μαζί νά συνεχίζουμε νά ἐργαζώμαστε καί νά κάνουμε κόπο γιά τόν Ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου, πάντοτε πρὸς δόξαν Του! Ἀμήν.

**Μέ ἀγάπη Χριστοῦ
ιερέας Ἐρμόλαος**

**Ὁ νεοχειροτονηθεὶς ἱερεὺς π. Ἰεζεκιήλ
μοιράζει τό ἀντίδωρο στοὺς πιστοὺς.**

Ἐπιστολή ἀπό τό Ἅγιον Ὄρος

Παραθέτουμε τήν ἐπιστολή πού λάβαμε στίς 3-7-2012 τοῦ π. Στεφάνου πού πρὶν γίνῃ μεγαλόσχημος μοναχός ἀπό τόν Μητροπολίτη Ν.Ζηλανδίας κ.Αμφιλόχιο εἶχε τό ὄνομα Γεράσιμος.

Ὁ π.Στέφανος ἔμεινε ἓνα διάστημα στό Κολουέζι τοῦ Κογκό κοντά στόν γεμάτο καλωσύνη καί ἀγάπη Ἱεραπόστολο π. Ἀμφιλόχιο Τσοῦκο καί προσέφερε πολλά μέ τήν ταπείνωσί του καί ὅσα χαρίσματα τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός γιά τόν εὐαγγελισμό τῶν ἰθαγενῶν ἀδελφῶν μας. Λόγοι ὑγείας ὅμως τόν ἀνάγκασαν νά ἐπιστρέψῃ καί νά ἐγκαταβιώσῃ στό Ἅγιον Ὄρος ἀπό ὅπου ἀμείωτο δείχνει τό ἐνδιαφέρον του γιά τό Ἱεραποστολικό ἔργο βοηθώντας ποικιλοτρόπως μέ τίς προσευχές ἀλλά καί τά ὅποια οἰκονομικά μέσα διαθέτει. Διατηρεῖ ἀγνή φιλία μέ τόν π. Θεολόγο καί ἐνισχύει τήν προσπάθειά του.

Ἱερὸν Κελλίον
Ἁγίου Νεκταρίου
Ἅγιον Ὄρος

Ἀγαπητέ μου ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ κ. Νίκο σέ ἀσπάζομαι τήν Ἀγάπη τοῦ Κυρίου μας. Εὐχομαι νᾶσαι πάντα καλά, νά ἐργάζεσαι διά δόξαν τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καί τῶν συνανθρώπων μας.

Ἀγαπητέ μου κ. Νίκο σοῦ εἶχα μιλήσει γιά τήν οἰκογένεια Ἰωάννου Μαστρίδη, ὅπου ἦτο ἡ Ἁγία Αἰτία νά γίνῃ ἡ Ἱεραποστολή στό Κολουέζι καί οὐδεὶς μίλησε γι' αὐτήν τήν οἰκογένεια.

Ἐσύ πού εἶσαι τόσο εὐαίσθητος σέ τέτοια πράγματα σοῦ γράφω ἓνα ἱστορικό.

Ἡ Οἰκογένεια Ἰωάννου καί Εὐαγγελίας Μαστρίδου μέ τρία τέκνα ἀγόρια ἐθυσίασαν κυριολεκτικά τά πάντα γιά τήν Ἱεραποστολή ἔδωσαν τόν ἐπάνω ὄροφο τοῦ σπιτιοῦ τους καί ἐφιλοξένησαν τόν μακαριστό π.Χρυσόστομο καί τήν ἀδελφή Ὁλγα. Αἰώνια τους ἡ μνήμη.

Μετά ἐφιλοξένησαν 5 ἄτομα: τόν Γέροντα Ἀμφιλόχιο, τίς 2 ἀδελφές Ἀναστασία Πέξου καί τήν Ζωή Μιχαλάκη μετέπειτα μοναχές Ἀνυσία καί Μελάνη, τόν Δαβίδ ἀπό Κένυα καί ἐμένα τόν ἀνάξιον γύρω στά 4-5 χρόνια, μετά γιά λίγο τόν π.Κοσμᾶ. Μᾶς

Ἀπό ἀριστερά πρὸς τὰ δεξιά ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Πηλουσίου Βαρνάβας, ὁ π.Ἀμφιλόχιος Τσοῦκος νῦν Ν. Ζηλανδίας, ὁ μακαριστός Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Νικόλαος, ὁ π.Στέφανος καί ὁ π.Χαρίτων. Κάτω οἱ ἀδελφές Ἀναστασία Πέξου καί Ζωή Μιχαλάκη καί ὁ ἀείμνηστος Ἰωάννης Μαστρίδης.

έδωσαν αυτοκίνητο και μās τείζαν. Τά 3 άγόρια τους ό Σάββας, ό Κυριακος και ό Λευτέρης έγιναν θυσία. Αύτά έτρεχαν στά γραφεία νά τά ταχτοποιήσουν όλα τά χαρτιά μας, τοπικά διπλώματα όδηγήσεως, βίζες και ό,τι δημόσια χαρτιά έτρεχαν αυτά.

Τό μεγαλύτερο έργο πού έκαναν ήτο ό διερμηνέας στίς κατηγήσεις διότι δέν ξέραμε σουαχίλι. Άλλά και στό Λουμπουμπάσι όπου είναι 3 ½ ώρες από Κολουέζι μās έπήγαιναν εκείνοι. Όταν δέ ήρθε ό Πατριάρχης Νικόλαος μέ τούς Μητροπολίτες Βαρνάβα και Νικόδημο τούς έξυπηρέτησαν πάρα πολύ. Άλλά και όταν πήραν τό σπίτι τους οί μαύροι τά πράγματα όπου έχει τώρα ή 'Ιεραποστολή τά πιά πολλά είναι τής οικογένειας Μαστρίδη. Τά μεταφέραμε τότε στην σάλα του Άγιου Γεωργίου έκκλησία τής 'Ελληνικής Κοινότητας.

Έχθές λοιπόν πέθανε ή σύζυγός του 'Ιωάννη Μαστρίδη, Εύαγγελία στό Π. Φάληρο. Τά δύο παιδιά τους είναι παντρεμένα και ό μικρός Λευτέρης ζούσε μέ τήν μάνα, όπου αναπαύθηκε και κλαίνε μέ παράπονο άπαρηγόρητα. Μούχε πη από καιρό ή κ. Εύαγγελία, π.Γεράσιμη κανείς δέν μās ξέρει δέν κάναμε έμείς για τήν ιεραποστολή τίποτα; Τούς έλεγα ξέρει ό Άγιος Θεός.

Τώρα πού αναπαύθηκε ή μάνα τους αν μπορείς γράψε δύο λόγια στό περιοδικό νά τους τό δώσω νά χαρούν.

**Έλάχιστος
Μοναχός Στέφανος**

Είχα άκούσει για τήν προσφορά τής οικογένειας Μαστρίδη και από τήν μακαριστή άδελφή Όλγα πού έκφραζόταν μέ εύγνωμοσύνη για τήν φιλοξενία και τά καλά τους αισθήματα. Η μεγαλύτερη άνταμοιβή τους όπως λέγει ό π. Στέφανος είναι τό «ξέρει ό Θεός». Έμείς οί άνθρωποι μπορεί νά λησμονούμε Έκείνος όμως άνταποδίδει έκονταπλασίονα. 'Ισχύουν για τήν εύλογημένη αυτή οικογένεια τά λόγια του Εύαγγελίου:

«Ό δεχόμενος ύμās έμέ δέχεται, και ό έμέ δεχόμενος δέχεται τόν άποστείλαντά με. ό δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου μισθόν προφήτου λήψεται, και ό δεχόμενος δίκαιον εις όνομα δικαίου μισθόν δικαίου λήψεται. και ός εάν ποτίση ένα των μικρών τούτων ποτήριον ψυχροϋ μόνον εις όνομα μαθητοϋ, αμήν λέγω ύμίν, οϋ μη άπολέση τόν μισθόν αυτού. (Μαθ. 10, 40-42)

Νικ.Σίμος

Ό συνεργάτης του π.Θεολόγου κ. Κωνσταντίνος Τσαπάρας, δάσκαλος, στην είσοδο του Όρφανοτροφείου μέ τά παιδιά. Ανέπτυξε εκεί πολλές δραστηριότητες: κηπουρική, έκτροφή πουλερικών, ίχθυοκαλλιέργεια σε παρακείμενη λιμνούλα κ.λ.π., ώστε νά προσπορίζονται τρόφιμα για τό Όρφανοτροφείο.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΕΡΩΝ ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Έκοιμήθη τήν 30η Αυγούστου έ. έ., ό Μητροπολίτης Γέρων Λεοντοπόλεως κυρός Διονύσιος.

Ό μακαριστός Μητροπολίτης Γέρων Λεοντοπόλεως Διονύσιος, κατά κόσμον Ιωάννης Χατζηβασιλείου, έγεννήθη στήν Αλεξάνδρεια τό έτος 1929. Πτυχιούχος τής Θεολογικής Σχολής τής Χάλκης (1951-1955) καί κάτοχος μεταπτυχιακών τίτλων

σπουδών στό Παρίσι καί τήν Γενεύη (1955-1961), χειροτονήθηκε Διάκονος στόν Ίερό Πατριαρχικό Ναό Όσίου Σάββα Αλεξανδρείας τήν 26η Μαρτίου 1950 από τόν Ίπίσκοπο Μαρεώτιδος Άθανάσιο καί Πρεσβύτερος στόν Ίερό Ναό Αγίας Τριάδος Χάλκης, τήν 28η Νοεμβρίου 1954, από τόν Μητροπολίτη Ίκονίου Ίάκωβο.

Κατά τά έτη 1959-1968 διετέλεσε Αρχιγραμματεύς του Πατριαρχείου. Τό έτος 1968 εξέλέγη Ίπίσκοπος Ήλιουπόλεως καί διωρίσθη Πατριαρχικός Ίπίτροπος Καΐρου.

Τό έτος 1974 εξέλέγη Μητροπολίτης Μέμφιδος, ενώ τό έτος 1988 κατεστάθη στήν Μητρόπολι Νουβίας καί τό 1997 στήν Μητρόπολι Λεοντοπόλεως. Τήν 27η Οκτωβρίου 2004 έλαβε έν Συνόδω από τόν Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ. Θεόδωρο Β' τόν τίτλο του Γέροντος Μητροπολίτου καί ανέλαβε τήν διεύθυνσι του επίσημου δελτίου του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας «Πάνταινος» έως τής προς Κύριον έκδημίας του.

Ίπίσης, διετέλεσε Γενικός Πατριαρχικός Ίπίτροπος κατά τά έτη 2004-2010. Τό έτος 2010 μετωνμάσθη σέ επίτιμο Γενικό Πατριαρχικό Ίπίτροπο.

Τό καλαίσθητο ήμερολόγιο τσέπης του Συλλόγου Όρθοδόξου Ίεραποστολής «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ».

Τό ήμερολόγιο αποτελεί για όλο τό έτος μία υπενθύμισι του ιεραποστολικού μας χρέους.

Γιά τήν προμήθεια του καί έν έπιθυμοούν οι άναγνώστες του περιοδικού «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» νά διαθέσουν σέ μεγαλύτερες ποσότητες στους φίλους καί γνωστούς μπορείτε νά άπευθύνεσθε στά γραφεία του Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» Μιαούλη 68, Πάτρα Τ.Κ. 262 22 Τηλ. 2610 329-737 2610 322-722, fax 2610 329-390

